

TRADITION 1

"Vores fælles velfærd bør komme først, personlig bedring afhænger af NA-sammenhold."

Sammenhold forandrer os. Når vi sætter os ud over vores forskelle, begynder vi at forstå, hvem vi er, hvordan vi passer ind og hvor meget vi har at give til verden. Addictionens fornedrelse berøver os vores selvrespekt. Den omsorg og respekt vi viser hinanden i Narcotics Anonymous, minder os om vores egen værdi og menneskelighed. Erfaringen med sammenhold genskaber vores værdighed.

Vores villighed til at slutte os sammen i enhed og anonymitet betyder, at vi anerkender at hver enkelt af os har en betydning. Basis Tekst fortæller os i Trin Otte: "Vi ønsker at se verden i øjnene uden hverken aggression eller frygt." Og i kapitel ni står der: "Vi behøver ikke længere gøre os selv til grin, ved at gøre os til talsmænd for ikke-eksisterende dyder." Disse passager beskriver frihed fra fjendskab. Når vi føler værdighed, ændrer vi ikke mening for et godt ord, og vi behøver ikke længere at forsvare os selv mod enhver skygge.

Vi siger ofte, at "vores sammenhold er vores styrke", og det er sandt for os både som individer og som Fællesskab: Vi henter personlig styrke fra NA-sammenhold. Vi ved, at i dag behøver vi ikke gå alene. Vi går sammen på denne vej, og den addict, der endnu ikke er kommet, vil følge i vores fodspor. Vi henter styrke, mod og værdighed i det at være del af noget, der er så meget større end os selv.

*NA-sammenhold er vores bånd til andre addicts:
dem, der kom før os, dem, der er her i dag
og dem, der stadig har til gode at finde os.
Når vi praktiserer sammenhold skaber vi plads til,
at alle addicts kan finde bedring i NA.*

Tradition Et

Vores forpligtelse til sammenhold er altafgørende i Narcotics Anonymous. Anonymitet er vores åndelig grundlag; hvor sammenhold er det praktiske grundlag, som knytter os sammen. Vi har brug for hinanden, hver eneste en af os. Sammenhold er en aktiv kraft og et princip vi praktiserer. I sammenhold finder vi et trygt sted at overgive os og evnen til at udføre vores Højere Magts vilje, som overgår over vores vildeste fantasi.

Sammenhold er nøglen til vores overlevelse og begyndelsen på vores mirakel. At praktisere sammenhold kan være noget så simpelt som et smil – men det kan også være en af de sværeste ting, vi gør. For de fremmedgjorte, skræmte og bitre mennesker mange af os var,

da vi kom her, kan "vores fælles velfærd" være svært at forestille sig. Vores personlige bedring afhænger af et princip, som vi måske aldrig har oplevet. At praktisere sammenhold er en tillidshandling.

At sætte vores fælles velfærd i første række, giver os en vej ud af den selvbesættelse, der er kernen i vores sygdom. Når vi tænker mindre på os selv og mere på vores fæller, bidrager vi til NA-sammenhold. Vi tilsidesætter forskelle for at hjælpe en nykommer. Venskaber overlever uoverensstemmelser og vokser sig stærkere. Vi begynder at stole på, at NA er stærkt nok til at rumme os.

Vi kan være så bange for at misforstå tingene, at vi tøver med at tage nogen chancer overhovedet. Denne frygt kan underminere os i vores liv, vores grupper og i vores bestræbelser på at bringe budskabet. Bedring betyder somme tider at begå nye fejl i stedet for at gentage de gamle. Vokseværk kan på ingen måde undgås. Selvom vi altid stræber efter at gøre det rigtige, kan vores mest betydningsfulde lærestreger komme af vores fejl – hvis vi er åbne over for at tage ved lære af dem.

Beskrivelsen af vores symbol i Basis Tekst forklarer, at den ydre cirkel står for et universelt program, "som rummer alle eksempler på et menneske i bedring". Narcotics Anonymous tilbyder håb til addicts i hele verden uanset alle reelle eller indbildte uoverensstemmelser der måtte adskille os. Det kan være lettere at føle samhørighed med addicts langt væk, end med mennesker vi kender og laver service med. Sammenhold er ikke blot en følelse; det er en beslutning, som former vores handlinger og vores holdninger.

Ord for ord

Definér, uddyb eller tydeliggør ordene eller vendingerne i denne Tradition, hver for sig eller i forhold til hinanden, ved at skrive eller tale om dem med din sponsor eller andre NA-medlemmer.

Eksempel: velfærd.

Velfærd er et ord, som bliver brugt mere end det bliver forstået. *Velfærd* handler typisk om vores helbred, tryghed og trivsel. Mange definitioner af dette ord omfatter også sikkerhed og lykke. Når der står i Tradition Et, at vores fælles velfærd bør komme først, betyder det, at gruppens trivsel bør være vigtigere end de enkelte individers ønsker. Sammen, som Fællesskab, deler vi alle et fælles ansvar for hinanden og for det Fællesskab, som gør vores personlige bedring mulig.

Åndelige principper

Hver Tradition er et konkret udtryk for en række åndelige principper. Nedenstående liste af principper og værdier kan være nyttig, når vi overvejer hvordan vi anvender denne Tradition. Udforsk dem på skrift eller diskutér dem

med din sponsor eller andre NA-medlemmer. Hvis andre principper eller værdier, som ikke er på listen, synes relevante for dig, så tag dem med.

Sammenhold	Overgivelse	Accept	Forpligtelse
Uselviskhed	Kærlighed	Anonymitet	Tryghed
Imødekommenhed	Empati	Velvilje	

Eksempel: sammenhold.

Når vi oplever sammenhold med gruppen, udviser vi forpligtelse. Når vi føler sammenholdet inde i os selv, udviser vi integritet. Dette kommer selvfølgelig ikke af sig selv. Hvert eksempel på sammenhold begynder med overgivelse. Personlig bedring begynder med overgivelse til Første Trin; overgivelse til Første Tradition får os til at forstå at vi er del af noget, der er meget større end os selv.

Den atmosfære af bedring, som hjælper os med at tage imod nykommere, gøres mulig ved hjælp af sammenhold. Når vi er i konflikt med hinanden, når et møde er fyldt med anspændthed eller bitterhed, er det ligegyldigt, hvad vi siger: et budskab om håb trænger ikke igennem. På den anden side er sammenhold et budskab i sig selv. Når vi kommer til vores første møde, og ser addicts, der samles som en enhed, mærker vi ånden længe før ordene trænger ind.

Til medlemmer

Tradition Et beder os om at ændre vores perspektiv. For første gang kommer "vi" før "jeg". Denne forpligtelse er begyndelsen på en ny frihed. Vi lærer at give slip. Vi begynder at forstå, at beslutninger kan overlades til gruppen. Der er en sammenhæng mellem Tradition Et og Trin Tolv: kærlighed og service er principper i dem begge. Når vi praktiserer disse principper i alt, hvad vi foretager os, er sammenhold – eller ønsket om sammenhold – et naturligt resultat. Fællesskabet skal være sundt, for at vi kan trives, men vi kan ikke styre eller kontrollere det til at være velfungerende. Addicts lærer gennem eksempler og empati. Et sundt NA-samfund har plads til medlemmer på alle tænkelige stadier af rejsen.

Arbejdet med de Tolv Trin er nødvendigt, for at få vores vraggoods af vejen, og skabe en ren vej til vores hjerter. Men vi kan ikke vente, til vi er færdige med Trinene, før vi begynder at forstå Traditionerne. På rigtig mange måder begynder vores forhold til Traditionerne første gang, vi går ind ad døren. Atmosfæren på et møde kan bringe et stærkere budskab end de ord, der bliver delt. At lytte efter en Højere Magt, som arbejder gennem hver enkelt af os, giver os adgang til løsninger, som ingen af os havde, da vi ankom til lokalet. Når vi samles i enhed, er vi åbne over for hinanden og over for visdommen fra en Magt større end os selv.

Det kan være udfordrende at finde sig til rette med Første Tradition. Vi har hårdt brug for hinanden, og alligevel er vi bange. Dette forbehold kommer ofte fra vores erfaring med at blive såret. Vi har en tendens til at opføre os på måder, der splitter os, når vi står over for risikoen for at blive såret igen. Vores instinkt er at møde sygdom med sygdom, men når vi i

stedet møder den med kærlighed og medfølelse, skaber vi en mulighed for bedring. Addiction adskiller os fra andre, og sammenhold er en modgift mod fremmedgørelse. I takt med at vores tillid til Fællesskabet vokser, bliver vores frygt mindre. Enhed i vores formål holder os sammen når følelserne skubber os hen mod døren. At udholde vanskeligheder vidner om en dyb overgivelse. Vi har mere brug for hinanden, end vi har brug for vores gamle overbevisninger.

Sammenhold er vores første glimt af livet uden selvbesættelse. Det begynder med villigheden til at være ærlig, og lærer os at lytte med et åbent sind og et åbent hjerte til dem omkring os. Vi kan blive oprigtigt glade for at se en tidligere fjende søge en ny måde at leve på i bedring, og endda endnu mere forbløffede når denne person hjælper os gennem en vanskelig situation. Vi føler en enorm glæde ved at se en addict begynde at komme i bedring. Et af de reneste udtryk for velvilje i NA er vores dybfølte ønske om, at nykommeren må finde frihed. Nogle gange er det mere oprigtigt, end vores håb for os selv. Når dette ønske griber os, føler vi os tilskyndede til at fjerne enhver forstyrrelse, der afleder nykommeren fra budskabet.

At praktisere disse principper kan føre til, at vi ønsker at lære mere om andre former for åndelig praksis. Der er mange ting at lære af vores historie, og udforskning og undersøgelse kan være en del af måden, hvorpå vi kommer til at forstå Traditionerne. Men for at kunne praktisere traditionerne er det en forudsætning, at vi forstår dem med hjertet såvel som med hjernen. Vi lærer mest om vores principper ved at praktisere bevidst kontakt og åbensindethed. Vores voksende opmærksomhed er en kilde til visdom. Når vi er ubøjelige og har et lukket sind, kan vi gå glip af miraklet, fordi det ikke ser ud, som vi forventede. Det kan blive let at glemme hvordan vi havnede, hvor vi er i dag, både som individer og som gruppe. Taknemmelighed og en følelse af dyb undren ændrer vores opfattelse. At holde de grundlæggende principper levende er en af belønningerne ved at bringe budskabet.

De gaver, vi får gennem service, overstiger langt det arbejde, der er ved det. Et medlem beskrev, hvordan service hjalp med at gøre sammenhold til en realitet for ham: "Hen mod slutningen af mit første møde, stod jeg der, og vidste ikke rigtigt, hvad jeg skulle gøre, eller om jeg havde lyst til at komme igen. En kvinde spurgte, om jeg var ny. Da jeg sagde ja, bød hun mig velkommen og spurgte, om jeg ville tømme skraldespanden for gruppen. Jeg kom igen hver uge, og tømte skraldespanden. Jeg har været medlem af NA lige siden". At blive bedt om at lave service hjælper os med at føle os nyttige og synlige for andre medlemmer. Det er lettere at blive hængende, når vi føler os nyttige.

Deltagelse er af afgørende betydning for sammenhold, og det er også på denne måde, vi begynder at føle, vi hører til. Vi taler meget om service som et ansvar, men det er også et redskab. At lave service i Narcotics Anonymous hjælper os med at gøre Første Tradition til en del af os selv. Det lærer os at leve og arbejde med andre mennesker, og hvordan vi fører vores Højere Magts vilje ud i livet, og ofte leder det os hen mod Trinene. Frihed fra aktiv addiction kommer længe før vi er fri af den frygt, vrede og fortrydelse, som holdt os fast. At lære at handle i en ånd af kærlighed og samhørighed, sætter os fri fra disse gamle fængsler.

Omsorg for vores fælles velfærd begynder med service, men smitter gradvist af på alle områder af vores liv. Vores forhold til denne tradition viser sig i vores handlinger, og kan overføres direkte til vores liv uden for NA. I service er kommunikation nødvendig for sammenholdet, og det samme gør sig gældende for vores personlige forhold. At lære at kommunikere ordentligt er en af de største gaver vi får af at være involveret i NA-service. Det øger vores evne til at bringe budskabet, men det ændrer også vores liv på arbejde, derhjemme og i vores daglige omgang med andre mennesker. God kommunikation er et resultat af sammenhold og en nødvendig betingelse for det. Hvis vi for eksempel mislykkes i vores kommunikation i vores ægteskab, kan vi ret hurtigt finde det svært undgå skilsmisse. Når vi tager vores families fælles velfærd i betragtning, kan vi tilsidesætte umiddelbare ønsker til alles bedste. Overgivelse lader os slutte fred med virkeligheden, selv når tingene ikke går efter vores hoved. Når sammenhold er vores vejledende princip, er der nogle argumenter vi ganske enkelt ikke har brug for. Vi kan leve med uoverensstemmelser, fordi vi har tillid til, at de bånd, der knytter os sammen, holder.

Spørgsmål til medlemmer

Nedenstående spørgsmål kan være en måde at begynde – eller fortsætte – processen med at skrive, reflektere og tale om denne Tradition med din sponsor eller andre NA-medlemmer.

I NA

1. Hvad betyder NA-sammenhold for mig? Hvordan afhænger min personlige bedring af dette?
2. Stemmer mine handlinger overens med mine ideer om sammenhold? Hvordan bidrager jeg til sammenhold eller splittelse?
3. Hvordan bidrager anonymitet til sammenhold? Hvordan kan det at praktisere sammenhold hjælpe mig med at sætte principper før personligheder?
4. Hvad kunne jeg ellers gøre for at fremme sammenhold i personlig bedring, i service og i sociale sammenhænge?
5. Hvordan sætter jeg vores fælles velfærd først? Hvordan viser jeg en forpligtelse til dette? Hvor er der plads til forbedring?
6. Hvad er mit ansvar som medlem af Narcotics Anonymous? Ændrer dette ansvar sig med tiden?
7. Hvordan viser jeg min taknemmelighed? Har jeg rakt ud til en anden addict i dag?
8. Hvordan kan jeg fornemme hvornår mit hjerte er åbent eller lukket for nykommere? Hvad kan jeg gøre bedre for at hjælpe addicts, der stadig lider?
9. Kan min mening om andre medlemmer adskille mig – eller dem – fra gruppen?
10. Hvordan er jeg til tjeneste for NA? Hvilke former for servicearbejde har jeg det bedst med? Hvilke former for service kunne jeg tænke mig at påtage mig?
11. Hvordan bidrager denne Tradition til min forståelse af anonymitet? Hvordan bidrager anonymitet til min forståelse denne Tradition? Hvordan praktiserer jeg anonymitet i forbindelse med denne Tradition?
12. Beskriv hvordan denne Tradition er forbundet med et eller flere af de Tolv Trin. Hvad lærer disse forbindelser mig om min bedring?
13. Hvad mere kan jeg gøre for at føre principperne i denne Tradition ud i livet? Hvordan ville det ændre mine attituder og handlinger at anvende denne Tradition?

I alt, hvad vi foretager os

14. Hvordan har jeg anvendt denne Tradition uden for NA? Hvordan kunne principperne i denne Tradition ellers vejlede mig i min måde at tænke på eller i mine handlinger?
15. Hvad er nogle af de steder uden for NA, hvor jeg deler fælles velfærd med andre? På arbejdet, med familien, i mit lokalsamfund eller i mit øvrige netværk? Hvor ellers? Lav en liste over disse relationer, og beskriv dem. Hvordan kan jeg sætte fælles velfærd først, og hvordan gør jeg det allerede?
16. Hvordan har det at føle mig accepteret indflydelse på mine holdninger og handlinger?
17. Hvordan påvirker det at praktisere accept og tolerance mine holdninger og handlinger?
18. Hvordan kan jeg fremme sammenhold i mine relationer? Hvad ville ændre sig ved min attitude, mine handlinger og mine overbevisninger?
19. På hvilke andre områder af mit liv, kunne denne Tradition vise sig nyttig? Hvilke andre muligheder har jeg for at fremme sammenhold?

Til grupper

NA er et program, der virker ved tiltrækning, og sammenhold er tiltrækkende. Vi mærker sammenholdet i en gruppe, når vi ser medlemmer række ud og dele velvilligt. Vi tager imod gruppens kærlighed i den ånd den er givet, selv hvis vi aldrig før har oplevet kærlighed. Vi hører budskabet og begynder at forstå, at vi ikke er enestående og at vi ikke er alene. Følelsen af at høre til giver os håb. Kærlighed og ydmyghed i gruppen giver gruppens medlemmer en følelse af frihed og tryghed.

Gruppen er hjertet i Narcotics Anonymous. Grupper holder bedringsmøder og vejleder os i vores serviceindsats. Vi hører budskabet, bringer budskabet, skaber en bedringsfyldt atmosfære og finder et hjem i NA-grupper. Når vi yder service, deler, beder og hygger sammen, bliver vores forhold til vores med-addicts nære og vigtige for os. En hjemmegruppe er ikke det eneste sted, hvor vi går til møder eller det eneste sted, hvor vi udlever vores medlemskab i NA. Men det er et sted, hvor vi går til møder regelmæssigt, tager ansvar for gruppens trivsel, finder vores ståsted og sikrer, at døren er åben.

Når gruppen har en forståelse for vores Traditioner, og medlemmerne er klare og fokuserede, skinner budskabet igennem. Et klart NA-budskab er en kilde til og en afspejling af sammenhold. NA-sprog er ikke en "dress code" eller en forudsætning for medlemskab, men klarhed hjælper alle til at forstå Narcotics Anonymous' budskab. Vi bruger et særligt sprog i NA, men vi kan ikke forvente, at folk kender eller forstår dette sprog, første gang de træder ind ad døren. Det føles sjældent indbydende at få skældud eller blive irettesat, og det hjælper heller ikke. Evnen til klart og enkelt at forklare hvad vi mener, er et resultat af forståelse. Når vi hjælper andre med at lære hvordan vi deler, er det mere virkningsfuldt at bakke op frem for at irettesætte. Det viser, at vi lytter, og ikke bare leder efter en bestemt synsvinkel eller en diskussion. Når vi fokuserer på vores forskelligheder, går budskabet tabt, også selvom vi siger alle de rigtige ord. Vi har brug for alle de redskaber vi har, for at fremme sammenhold: vores Trin, Traditioner og Koncepter såvel som empati, tålmodighed og mod.

En af de vigtigste ting vi gør i NA, er at lytte. For de fleste af os er det oplevelsen med at dele og virkelig blive hørt, som adskiller NA fra noget andet vi har oplevet før. Når vi deler på et møde, og der er stilhed, opmærksomhed og nærvær er det en uvurderlig gave. Når vi indser, at det er gavnligt at tale sandt, begynder vi at udvikle en sans for formål og værdi. Empati giver os mulighed for at finde vores ståsted i verden.

Også på gruppesamvittighedsmøder er det af afgørende betydning at lytte. Det kræver en del snak og tid at finde et fælles ståsted. Nogle af os er mere veltalende end andre. Vi gør os umage for at høre hinanden og for at hjælpe hinanden med at udtrykke idéer. Vi udviser tålmodighed, opmuntring og taknemmelighed over for vores fæller for deres engagement, og husker, at ingen stemme er vigtigere end nogen anden. Vi ved aldrig, hvor svarene kan komme fra, eller hvilke nye løsninger vi måtte finde sammen. Selv uenigheder og personlige konflikter kan blive grobund for større sammenhold på længere sigt.

Service hjælper os med at føle at vi hører til. Vi har et ståsted og et formål. Oplevelsen kan være overvældende. At gøre det gruppen beder om snarere end det, vi selv vil, er en form for overgivelse. Hvis vi føler os besejrede og som et offer, kræver overgivelsen en dybere tillid. Vi handler i troen på, at en Højere Magt stadig har afgørende indflydelse, og at det gode i sidste ende vil sejre.

Vedholdenhed og sammenhæng er afgørende for vores overlevelse, men uden rotation kan vi risikere at blive fastlåst. Når et eller få medlemmer dominerer en gruppe, kan det være svært for andre at finde en vej ind i gruppen. Dominans og intimidering kvæler en gruppes ånd. Der er en nødvendig udveksling mellem oldtimerne, nykommerne og de "usynlige". Det er vigtigt at give plads til nye tanker og nye idéer i gruppen, for at udvide vores forståelse og vores evne til at række ud.

Vi deler alle ansvaret for vores Fællesskab. Når vi tager ansvar, begynder det at føles som om, NA tilhører os. "Jeg boede på et herberg, og jeg gik til møde i dagtimerne. De addicts, der var der, gav mig muligheden for at lave kaffe. Jeg havde ikke nogen husnøgle eller bilnøgle, men jeg havde en nøgle til NA. Jeg kom tidligt og gjorde det hele fint og klart, og når jeg gjorde det, lagde jeg mærke til, at jeg følte, at jeg havde mindre lyst til at skade mig selv."

En af de vigtigste måder hvorpå vi viser sammenhold er gennem vedholdenhed. Vi lever op til vores forpligtelser, og det betyder noget for folk omkring os. Møder er pålidelige; de starter og slutter til tiden. Service fortsætter når der kommer nye betroede tjenere. Når der er splittelse, kommer følelser hurtigt ud af kontrol. Mangel på sammenhæng føles som mangel på sammenhold, og bidrager ofte til det. At huske på at sammenhold kommer først, kan hjælpe os med at arbejde os igennem konflikter. Er vi på en glidebane mod splittelse? Hvordan kan vi løse problemet uden at isolere medlemmer, som er stærkt uenige? Præcis ligesom medlemmer, kan grupper blive selvcentrerede. Når en gruppe glemmer dens forhold til NA som helhed, lider den – og NA-samfundet lider også. En af de mest destruktive løgne vi fortæller os selv er, at vores handlinger ikke har indflydelse på dem omkring os. NA-grupper konkurrerer ikke med hinanden; vi arbejder sammen for at opnå mest mulig succes for flest muligt.

Det er påfaldende i vores grupper – og i vores liv – hvor ofte det er den stemme, der står alene, vi har mest brug for at høre. At anerkende det mod der kræves for at tale imod et flertal, og at tage de spørgsmål der bliver rejst op til seriøs overvejelse, gør os ikke blot mere inkluderende, det hjælper os også med at sikre, at de beslutninger vi tager er baseret på principper. Små ændringer, som bringer os til konsensus, er ofte forskellen på en forhastet beslutning og en beslutning, der holder i længden.

Det kan være en hjælp at huske på, hvad der fik os til at føle os velkomne, og hvad der fik os til at føle os utilpasse eller fremmedgjorte, da vi begyndte at komme til møder. En mødelederguide er et redskab til at skabe en bedringsfyldt atmosfære og til at skabe sammenhold. Mødelederguiden kan beskrive mødet, fortælle en nykommer hvad der sker, og hjælpe til at mødet kører jævnt og roligt. Erklæringer, som bliver læst op fra mødelederguiden, kan sætte nogle klare grænser uden at blive personlige eller anklagende. Hvis mødelederguiden er alt for fyldt med regler og instrukser, kan mødet drukne i det. På den anden side; hvis mødet bliver kørt skødesløst eller uopmærksomt, kan det få gruppen til at føles ustabil eller upålidelig. Det kan være en hjælp at gøre noget så simpelt, som at lade de betroede tjenere, der er på vej til at forlade en post, overlapse med de nyvalgte, og den tid og opmærksomhed kan gøre hele forskellen i at opretholde sammenhæng og en bedringsfyldt atmosfære i en gruppe.

At praktisere sammenhold og anonymitet kan være en kamp, når den bedringsfyldte atmosfære er udfordret. Personlige konflikter mellem medlemmer, vold og aggressiv adfærd er meget reelle problemer i nogle grupper. Servicepamfletten *Forstyrrende og voldelig adfærd* kan være en nyttig ressource – og det samme kan andre medlemmer. At konfrontere hinanden er en del af det at hjælpe hinanden til bedring, men det er en udfordring at gøre dette i en ånd af kærlighed og medfølelse. Vi henvender os til hinanden ærligt og fredeligt, og giver hinanden plads til at vokse. Et medlem delte: "Betingelsesløs kærlighed er ikke det samme som betingelsesløs accept. Jeg behøver ikke at kunne lide din adfærd, men det betyder ikke, at vi afskyr hinanden som mennesker". Vores fælles velfærd betyder, at hver enkelt af os har brug for hver enkelt af os. Enhver addict fortjener muligheden for at komme i bedring. Vores praktisering af sammenhold hjælper os med at sikre, at bedring er tilgængelig for os alle.

Spørgsmål til grupper

Nedenstående spørgsmål kan være en måde at begynde – eller fortsætte – en gruppestatus eller diskussion med fokus på denne tradition.

1. Hvad er vores fælles velfærd som gruppe? Hvordan fremmer sammenhold vores hovedformål?
2. Hvad ser og hører nykommere når de kommer til vores møde? Er dette en imødekomende gruppe at slutte sig til, eller er vi på nogen måder ekskluderende eller skræmmende?
3. Gør vi en indsats for at få alle til at føle sig velkomne? Hvordan tager vi imod nykommere? Hvem overser vi, og hvordan kan vi inkludere dem?

4. Hvordan påvirker det delte vores gruppes sammenhold? Bringer vi et klart budskab? Hvor gode er vi til at lytte til hinanden?
5. Har vores gruppe en samvittighed, værdier, en karakter? Hvordan kan vi favne vores forskelligheder og stadig praktisere sammenhold? Hvad gør vi, når vi er uenige?
6. Er vi opmærksomme på alt det, der udfordrer vores gruppes sammenhold? Hvordan kan vi bedre fremelske sammenhold?
7. Hvad sker der omkring os, som har indflydelse på vores møde? Hvordan kan vores gruppe opretholde en bedringsfyldt atmosfære, når den bliver udfordret? Hvordan forholder vi os til almindelige udfordringer, så som:
 - En hel busfuld nykommere fra et behandlingssted?
 - At hjælpe addicts med små børn til at høre budskabet, når de kommer til vores møde?
 - Medlemmer som er forstyrrende eller bevidst går imod sammenholdet?
 - Medlemmer som er truende, skræmmende eller aggressive?
 - Medlemmer som føler sig truet eller er bange?
 - Splittelse eller konflikter mellem medlemmer?
 - Medlemmer som diskriminerer eller som udnytter vores forskelligheder til at hævde sig selv?
8. På hvilke måder bidrager denne gruppe til NA-sammenhold lokalt og i den større sammenhæng? Er der noget af det vi gør, der kan gå imod vores sammenhold?
9. Kommunikerer vi med vores lokale servicekomitéer? Hvordan kan vi hjælpe med at forbedre vores kommunikation? Deltager vores medlemmer i service og fortæller gruppen, hvad der sker?
10. Hvordan bidrager denne Tradition til vores forståelse af anonymitet? Hvordan bidrager anonymitet til vores forståelse af denne Tradition? Hvordan praktiserer vi anonymitet i forbindelse med denne Tradition?
11. Diskutér hvordan denne Tradition er forbundet med andre Traditioner. Hvad lærer disse forbindelser os om vores gruppe?
12. Hvad mere kan vi gøre for at bringe denne Traditions principper ind i vores indsats som gruppe? Hvad kunne vi gøre anderledes for bedre at opfylde vores hovedformål?

I service

Når vi samles i service, er vi forbundet med hinanden på en afgørende måde. De fleste af os har det bedst, når vi er produktive, og det at gøre noget sammen, som hjælper addicts med at forblive clean, giver os en fornemmelse af at høre til. De venskaber vi udvikler gennem service er ulig nogen andre i vores liv – ikke fordi de altid er nemme eller behagelige, men fordi vi arbejder hårdt, går gennem prøvelser og løser problemer sammen. Når vi bidrager til vores fælles velfærd, finder vi mening og glæde. Når vi skaber noget sammen, finder vi kærlighed og formål

Vores visioner inkluderer håbet om, at enhver addict får muligheden for at høre budskabet og at ethvert medlem får chancen for at "opleve åndelig udvikling og tilfredshed gennem service". Vi oplever sammenhold i service, når vi ser vores arbejde som en del af en større helhed, som tjener vores hovedformål og er forbundet med vores personlige bedring.

Hvordan vi end tjener, må vores vision være i centrum. Vi kan være så fokuserede på en opgave, at vi forsømmer at række ud til medlemmer, som måske er villige eller interesserede. Vores udsyn er vigtigt, og vi må hele tiden justere vores fokus – zoome ind på den forhåndenværende opgave, og zoome ud for at se hvordan det passer ind i det større billede.

Vores erfaring, styrke og håb er vores budskab. Vi deler hvordan NA virker i vores liv. Når vi bare skøjter hen over tingene kan vi mærke det, og det samme kan nykommeren. En H&I-panelleder (Hospitaler & Institutioner) sagde: "Jeg så det tydeligt i H&I – en delte om de virkelige anstrengelser ved at være clean, og alle kunne relatere sig til det. En anden delte en masse klichéer, og alle i lokalet kiggede på klokken". Vores fælles velfærd afhænger af vores villighed til at være ærlige om vores erfaringer og at dele, som om vores liv afhænger af det.

Denne ærlighed omfatter også resten af vores kommunikation. Kommunikationsproblemer opstår ofte fordi vores kommunikation er mangelfuld, eller vi går ud fra, at folk ikke er interesserede. Ærlighed er en forpligtelse over for virkeligheden. Det kan være svært at opretholde forpligtelsen, når virkeligheden er besværlig, kompliceret eller upopulær. Enhed kræver ikke ensartethed, og det er ofte ved at tillade andre at gøre tingene på deres egen måde, at nye svar og spørgsmål ser dagens lys. Konflikt kan være en skabende kraft såvel som en udfordring; aktivt engagement hjælper sommetider til at skærpe vores tanker og vække interessen.

Hvis service var nemt, ville vi ikke behøve så meget litteratur om, hvordan vi gør det. Ofte tyer vi til Traditionerne, når vi vil have ret omkring noget – eller, for at sige det som det er, når vi vil bevise, at en anden tager fejl. "Jeg plejede at give det, jeg troede var en eksperts vurdering af hver Tradition, men med tiden gik det op for mig, at jeg ikke havde fanget pointen i den Første", sagde et medlem. At lære at bruge vores Traditioner som et navigationssystem snarere end et våben, er et vendepunkt for mange af os. At foretage dette kursskifte har kolossal indvirkning på vores fælles velfærd.

Mange anstrengelser i service afspejler udfordringer vi står med i vores personlige liv. Der er frihed i visheden om, at vi ikke behøver at have kommandoen hele tiden. Der er ingen af os, der personligt er i stand til at styre alt NA. For at bevare vores fælles velfærd først, giver vi slip på ønsket om at "eje" en servicepost eller en bestemt opgave, og vi ser til det bedste for helheden. Uselvisk service er vores ideal, men vi slås ofte med vores overbevisning om vores vigtighed, vores ret eller vores behov for anerkendelse. En betroet tjener bemærkede: "Hvert servicemøde føles for mig som én lang Syvende Trins-workshop".

At ville have ret kan i sig selv være en del af addictionen. Selv om vi er afhængige af hinandens erfaring og indsigt, kan en konstant strøm af forslag eller indsigelser være et tegn på selvbesættelse. Et medlem delte: "Jeg var formand for en konventkomité, og jeg troede min professionelle erfaring ville være nyttig. Jeg bad alle formændene for underudvalgene om budgetter og jeg tog dem med hjem og rettede dem alle sammen. På det næste møde gav jeg formændene de rettede budgetter tilbage. De var rystede, og jeg følte jeg blev ydmyget for at være gået ud over mine beføjelser. Komitéen var villig til at gennemgå det sammen med mig, og med tiden fik jeg mulighed for at gøre det godt igen og genvinde deres tillid."

Vi lader hinanden gøre arbejdet på vores egen måde, og lærer igennem det – med kærlig opbakning, klare retningslinjer og tillid. Tillid betyder ikke, at vi slækker på opmærksomheden. Vi kan hjælpe hinanden med at holde kursen og stadig tro på, at vi alle deler de samme gode intentioner, selvom vi har forskellige måder at nå vores mål. Vi bedømmer ofte andre på deres handlinger, mens vi bedømmer os selv på motiver og intentioner. Retningslinjer kan holde os ansvarlige uden at det bliver personligt.

At overveje principperne før vi handler er aldrig en fejl, men vi kan male os selv op i et hjørne. Vi kan fortabe os i regler og retningslinjer, og ikke rigtigt komme nogen vegne. Entusiasme kan også være farlig: Når vi har travlt med at nå vores mål, modsætter vi os sommetider gruppesamvittigheden eller handler impulsivt. Erfarne medlemmer har påpeget, at næsten alle de tidlige historier om vores Traditioner begyndte med: "Vi havde en fantastisk idé, og vi havde de bedste intentioner, men så ..." Når vi arbejder sammen i en komité eller en arbejdsgruppe, står vi til ansvar over for andre, over for grupperne og over for vores Højere Magt - og ofte står andre til ansvar over for os. Det kan til tider virke tungt og ineffektivt, men at arbejde sammen holder os på sporet.

NA-service er aldrig et soloprojekt. Selv når vi fysisk er alene, er vi ikke åndeligt isolerede. Vi er forbundet med noget større, og andre addicts er ofte villige til at hjælpe os, hvis vi er villige til at bede om hjælp. Dette er et "vi"-program, og vi ser det i praksis, når vi arbejder sammen om at nå et mål. På lang sigt kan vi have tillid til at vi er på en rejse hvor vi lærer. Resultatet taler for sig selv, hvis vi tillader det. Et medlem delte: "Hvert år kom jeg med det samme forslag om at nedlægge områdets konvent, og hvert år dukkede tusind addicts op. Hvad bildte jeg mig ind at blive ved med at stritte imod? Omsider var det tid til at give slip."

Mange af os har delt om erfaringen med at gå med på en gruppesamvittighed vi ikke var enige i. Det er en uselvsk handling og en åndelig øvelse. Når vi kan tilsidesætte os selv og tale for vores gruppe eller servicekomité, begynder vi at erfare hvordan det kan føles at lade en Højere Magt arbejde igennem os. Vi begynder at tro på, at det rigtige vil ske, selv når vi ikke er sikre på, hvad det er, og vi forstår at det, der er bedst for alle, også er bedst for os. Vi lærer at kommunikere på en måde, som er ærlig og ægte uden at være aggressiv. Vi kan være os selv uden at føle, at vi sætter os selv på spil.

Spørgsmål til serviceworkshops

Nedenstående spørgsmål kan være en måde at begynde – eller fortsætte – en diskussion eller workshop med fokus på denne tradition.

1. Hvordan gavner den service, vi udfører, vores fælles velfærd? På hvilke måder bidrager vi til en følelse af sammenhold, lokalt og i den større sammenhæng?
2. Hvilke forpligtelser har vores serviceenhed? Hvem tjener vi? Hvem er vi ansvarlige over for? Hvordan hjælper pålidelighed og ansvarlighed os med at fremme sammenhold?
3. Arbejder vores NA-fællesskab sammen i en ånd af samhørighed? Hvordan kan vi opbygge eller forstærke en ånd af samhørighed?

4. Hvordan genkender vi sammenhold eller mangel på samme i vores serviceenhed? Hvordan påvirker mangel på sammenhold i NA vores serviceenhed? Hvad gør vi ved det? Klapper vi os selv på skulderen, når vi gør det godt?
 5. Hvordan bidrager denne Tradition til vores forståelse af anonymitet? Hvordan bidrager anonymitet til vores forståelse af denne Tradition? Hvordan praktiserer vi anonymitet i forbindelse med denne Tradition?
 6. Diskutér hvordan denne Tradition er forbundet med et eller flere af De Tolv Koncepter. Hvad lærer disse forbindelser os om vores serviceindsats?
 7. Hvad mere kan vi gøre for at bringe denne Traditions principper ind i vores serviceindsats? Hvad kunne vi gøre anderledes for bedre at udføre vores service?
-

Første Tradition gør det klart, at hvis vi skal trives som individuelle medlemmer, som grupper og som servicekomitéer, skal vores fælles velfærd – det bedste for NA som helhed – være fremherskende i vores bevidsthed. Præcis som beskrivelsen af vores symbol i Basis Tekst pointerer: "Vores universelle program rummer alle eksempler på et menneske i bedring", er der plads i Narcotics Anonymous til mange forskellige måder at leve vores principper, bringe budskabet og hjælpe NA med at vokse og nå flere addicts flere steder. Én størrelse passer ikke alle, og enhed er ikke det samme som ensartethed. Vi behøver ikke gøre det som alle andre. Kreative handlinger baseret på åndelige principper har mange former og skikkelser hele vejen rundt i vores Fællesskab. Vores personlige bedring afhænger af NA-sammenhold. Vores erfaring med sammenhold i Narcotics Anonymous giver os mulighed for at komme i bedring i en atmosfære af accept, frihed og kærlighed. Den frihed vi opnår som medlemmer af NA, giver os mod til at deltage i vores Fællesskabs liv og udvikling.

TRADITION 2

”Angående vores gruppes formål er der kun én ultimativ autoritet – en kærlig Gud, som Han måtte udtrykke sig i vores gruppesamvittighed. Vores ledere er blot betroede tjenere. De bestemmer ikke.”

Hvordan vi end betragter en Højere Magt, kan vi se en kærlig kraft virke i NA-grupper. At se den kraft, der er tilgængelig for os, når vi arbejder sammen, får os til også at se den i vores eget liv. Når vi arbejder med Trinene, lærer vi at have tillid til os selv. Når vi er pålidelige, begynder vi at føle os værdige. Bedring er så enkel og så kompliceret som ikke at lyve for os selv mere. Vi kan høre vores egen samvittighed.

Vi er hver især sundere på nogle områder end på andre. Vi udviser tillid – og vi bruger vores fornuft. Når vi lever i et fællesskab med andre addicts, lærer vi at bruge vores dømmekraft. Den person, vi føler os trygge ved at tale med når vi har hjertekvaler, behøver ikke være den samme person, vi ville vælge som kasserer i gruppen. Tillid er en kærlighedshandling. At give den gave er et valg, som vi hver især selv må træffe.

Anden Tradition forsikrer, at NA vil være der for os uanset hvad. Når vi har et forbehold i forhold til Anden Tradition, tror vi ikke helt på, at alt vil blive godt. Vi frygter, at vi har evnen til at ødelægge Narcotics Anonymous. Hvis der sker et eller andet bestemt – hvis vi gør dette eller godkender denne beslutning eller blot lytter til en skræmmende idé – vil NA dø. Vores erfaring viser os, at NA er stærk nok til at modstå vores vokseværk. Tradition To fortæller os, at vi kan have tillid til en Magt større end os selv. Vi lærer at stå fast på et princip uden at føle, at vi kæmper for vores liv.

*Når vi har tillid til processen, er vi frie til at deltage i den.
Vi er trygge ved at handle i samhörighed, give udtryk for vores
tanker med kærlighed og høre en Højere Magts stemme.*

Tradition To

Anden Tradition er klar og befriende. Den begynder med gruppen, forenet om vores fælles formål. Den slår dog straks fast, at det hverken er gruppen eller dens medlemmer, der bestemmer. Tradition To stiller en ultimativ autoritet over os alle og befrier os dermed fra behovet for enten at være en autoritet eller at underkaste os nogen andens kontrol. Med den kærlige omsorg fra en Magt større end os selv er vi alle lige, og vi er hver især vigtige for NA som helhed.

På mange måder kan Anden Tradition siges at sammenfatte ånden af alle tolv. Sammenhold, formål, uselvvisk service, forhold til en Gud efter vores opfattelse, samvittighed og anonymitet

er principper, som former Anden Tradition og vores måde at leve på. Jo bedre vi forstår denne Tradition, des mere klart forstår vi, hvad NA har at tilbyde – og hvad NA beder os om.

Service er enhver handling, hvor vi giver af os selv, og enhver servicepost er en tillidspost. Vi bestemmer ikke; vi ejer heller ikke serviceposter, udvalg, komitéer – eller møder. Når vi samles i enhed, stråler vi. En forbundet gruppesamvittighed anerkender værdien af alle medlemmer. Et medlem beskrev lederskab i NA som ”at gøre plads til andres genialitet”. At tillade den genialitet at komme til sin ret, kan være en udfordring: Det kræver, at vi lytter, holder vores fordømmelse tilbage og er åbne for nye svar, selvom vi sværger til de gamle.

Mange af os bøvler med at forene idéen om lederskab, som denne Tradition præsenterer, med vores bekymringer om autoritet og kontrol. Den bedste måde at lede på i NA, er ved at være et godt eksempel. Basis Tekst minder os i Trin Tolv om, at ”fristelsen til at give gode råd er stor. Når vi gør det, mister vi nykommernes respekt”. Tradition To siger, at lederskab i NA aldrig vil være en autoritet position; når vi leder, er vi tjenere. Når vi praktiserer både ansvarlighed og uselvskhed, åbner vi døren for den åndelige gave anonymitet.

Traditionen taler om ”gruppesamvittighed”, og inden for NA er der forskellige opfattelser af, hvad det betyder. Nogle medlemmer mener, at det eneste sted gruppesamvittighed eksisterer, er i NA-grupperne. Andre ser det mere bredt. Vores gruppers formål – ligesom vores fælles velfærd – er et af de bånd, der knytter os sammen, en samlende tråd, som væver sig igennem alt, hvad vi gør, i NA. I dette perspektiv er processen med at komme frem til en beslutning som serviceudvalg eller komité ikke mindre åndelig end i grupper. Hvert medlem og hver gruppe har ret til at have sin egen opfattelse.

At anerkende gruppesamvittighed er en åndelig øvelse. Nogle gange er det let og opmuntrende at lytte til gruppen. Når vi sidder til et servicemøde og lærer om at praktisere principper, kan vi være glade for, at vi er der. Når et nyere medlem lærer os noget, vi ikke helt havde forstået før, bliver vi måske forbløffede over den kraft, der er i programmet. Vi tjener ved at være nærværende og imødekomme gruppens behov som den bliver udtrykt i gruppesamvittigheden. Den kærlighed og det sammenhold vi føler er belønning for den tid og energi vi giver til service i NA.

Når vi er uenige i en beslutning eller en retning, er det meget mere udfordrende at anerkende gruppesamvittigheden. Vi får ikke altid vores vilje, og det kan være en kamp at give slip. Anden Tradition beder os om at give slip på vores selvbesættelse og vores trang til kontrol. Gruppesamvittighed tjener som et kompas, som viser os vej igennem de udfordringer, vi sammen står over for. Der er tidspunkter, hvor vi må finde modet til at stå alene i en sag, eller stå op for et princip imod et stærkt flertal. Vi vælger vores kampe med omhu. Hvis vi opdager, at vi står alene i alle sager, ville det måske være en god idé at overveje, om det kunne være nyttigt at anvende de åndelige principper accept og overgivelse. At lytte til vejledning og handle derefter viser både mod og ydmyghed. Vi lytter til vores egen samvittighed, til hinanden og til gruppens behov for vejledning fra en Højere Magt, som den kommer til udtryk i gruppesamvittigheden.

En måde at opfatte gruppesamvittighed er som en fælles bevidsthed om åndelige principper. Når hver af os lytter omhyggeligt til vores egen samvittighed og er opmærksomme på hinanden, udvikler vi en fælles stemme og en delt visdom. Når vi lytter efter en Højere Magt i vores beslutningsprocesser, forbedres vores beslutninger. Når vi fremmer bevidsthed, vokser den. Gruppen bliver større end summen af dens dele.

Ord for ord

Definér, uddyb eller tydeliggør ordene eller vendingerne i denne Tradition, hver for sig eller i forhold til hinanden, ved at skrive eller tale om dem med din sponsor eller andre NA-medlemmer.

Eksempel: tjener.

At være en *tjener* kan betyde at opvarte andre i en ulige relation, men det er ikke den eneste måde at forstå begrebet, og det er heller ikke den måde der menes, når vi bruger udtrykket i NA. Andre betydninger af ordet kan fx være en person, som er hengiven, nyttig eller gavnlig, tager sig af andre eller arbejder for et formål. En *tjener* handler med omsorg og hengivenhed. Det er en rolle, der handler om tillid, ikke autoritet. Vi bruger dette sprog, fordi ingen enkeltperson nogensinde bør have ejerskab over nogen del af NA. Vi tjener vores Fællesskab i ydmyghed og taknemmelighed, og anerkender vigtigheden af alles bidrag. Når vi stræber efter at tjene uselvisk, er vores formål snarere end vores personlighed det primære. Opgaven, formålet og processen er alt sammen åndeligt.

At tjene forandrer os. På samme måde som det at gøre godt igen lærer os at blive mere tilgivende, bringer uselvisk service os generøsitet, medfølelse og bevidsthed om vores formål. Service er en øvelse i at leve i verden. Det er en mulighed for at give det, som blev givet frit til os, og for at anerkende den kæmpe indsats der bliver lagt i de gaver, vi tager for givet, i og uden for Narcotics Anonymous.

Åndelige principper

Hver Tradition er et konkret udtryk for en række åndelige principper. Nedenstående liste af principper og værdier kan være nyttig, når vi overvejer hvordan vi anvender denne Tradition. Udforsk dem på skrift eller diskutér dem med din sponsor eller andre NA-medlemmer. Hvis andre principper eller værdier, som ikke er på listen, synes relevante for dig, så tag dem med.

Sammenhold	Overgivelse	Accept	Forpligtelse
Uselviskhed	Kærlighed	Anonymitet	Tryghed
Imødekommenhed	Empati	Velvilje	Ydmyghed

Eksempel: kærlighed.

Kærlighed er en af de drivende kræfter i Narcotics Anonymous, og alligevel er Tradition To den eneste Tradition, hvor ordet *kærlighed* optræder. Den kærlige ånd, som knytter os sammen, er større end vores individuelle personligheder. En ånd af kærlighed giver liv til anonymiteten og giver os mulighed for at samles i

enhed. At være en betroet tjener, handle i en ånd af kærlighed og have tillid til en Magt større end os selv, er alle dele af at praktisere denne tradition. Den kærlighed vi deler i NA betyder, at vi bekymrer os nok om hinanden til at redde hinandens liv. De kærligste ting, vi gør for hinanden, er ikke altid lette eller blide. Vi forsøger at gå til hinanden og vores service med venlighed, omsorg og interesse, og at finde modet til at række ud til hinanden med ærlighed og medfølelse.

Uanset hvem vi er, hvor vi har været eller hvad vi har gjort, finder vi i Narcotics Anonymous et sted med empati, accept, imødekommenhed og tilhørsforhold. Vi finder det ikke i alle, men anonymiteten gør os fri til at opleve kærlighed, og den kærlighed gør os til gengæld fri til at acceptere hinanden uden forbehold. Anden Tradition fortæller os, at en kærlig Gud kan udtrykke sig i vores gruppesamvittighed, men det er svært at høre en kærlig Gud, når vi er ukærlige. Sammenhold afhænger af vores villighed til at blive ved med at handle ud fra kærlighed, selv når det virker som det sværeste at gøre. Det er en åndelig øvelse som forandrer os, og en åndelig forpligtelse som sikrer vores overlevelse.

Til medlemmer

Vi har hver især en samvittighed – den der stille stemme, som vejleder os. I bund og grund betyder ordet *samvittighed* "at vide intuitivt". Udvikling af vores personlige samvittighed er en proces, som bliver ved så længe vi er clean. Mange af os begynder på vores bedring med en forvrænget fornemmelse af rigtigt og forkert. Vores moralske kompas var blevet så skævvredet af vores addiction, at vi havde svært ved at følge dets vejledning. At komme i kontakt med vores samvittighed igen begynder ofte med at kopiere andres værdier. At lære at se fra en anden persons synsvinkel hjælper os til at opbygge empati, men det lærer os også at se nye muligheder. Ting kan se meget anderledes ud fra et andet perspektiv. Selvom vi kan finde forbilleder i vores sponsor, vores familier og vores samfund, må vi i sidste ende lære at vide intuitivt. Gennem trinene udvikler vi vores egne værdier og redskaber til at opdage, hvornår vi er på ret kurs og hvornår vi driver med vinden. Dette begynder ofte med "absolutte sandheder": rigtigt eller forkert, op eller ned, og sådan er det bare. Gradvist begynder vi at se farvenuancer, hvor der før bare var sort og hvidt, og efterhånden som vi bliver mere modne, bliver vi bedre i stand til at tolerere blandede følelser. Der kan være mange forskellige rigtige svar på det samme spørgsmål. Ændring af vores synsvinkel ændrer det, vi ser. Vores perspektiv former vores opfattelse, og vores opfattelse hjælper os med at afgøre hvad vi oplever.

Når vi samles for at tage beslutninger for NA, lytter vi i fællesskab efter vejledning fra en Højere Magt. At lære at lytte kræver øvelse og tålmodighed. Vi hører vores samvittighed i andre medlemmers idéer. Vores personlige bedring bidrager til gruppens samvittighed. I meditation, møder og service lærer vi, at stilhed kan bane vej for at høre den stille sandhedsstemme indeni.

Praktisering af Anden Tradition begynder blandt andre addicts i bedring, som deler vores principper. Når vi laver service sammen, udvikler der sig et bånd. De venskaber, der bliver skabt i service, kan blive nogle af de dybeste i vores liv. Den tid vi bruger og den tillid vi udvikler i service, giver os mulighed for at dele inderligt med hinanden. Fortrolighed udvikles gennem delt erfaring. På trods af forskellige meninger og måder at gøre tingene på, er vi forenet af vores

kærlighed til Narcotics Anonymous og vores fælles fornemmelse af ansvar for vores hovedformål.

At være en betroet tjener går imod alt hvad addictionen forlanger af os. Dette er en af grundene til at det at lave service, er en så kraftfuld del af bedring. Lidt på samme måde som at det at gøre det godt igen lærer os at være mere tilgivende, bringer det at være en betroet tjener os generøsitet, medfølelse og opmærksomhed på vores formål.

Vi oplever måske ikke den samme følelse af fælles formål med mennesker på andre områder af vores liv. Udenfor NA er folk ikke bundet af vores Traditioner, men de har deres egne principper og værdier. Vi kan anvende principperne i denne Tradition i vores relation til dem omkring os. Når vi fokuserer på fælles fundament, fælles vejledning og fælles formål med andre, kan vores forhold til verden forandres dramatisk.

Anden Tradition giver os frihed fra selvcentrering ved at hjælpe os med at øve os i at være en del af, snarere end adskilt fra. En simpel ændring af synsvinkel kan skabe grundlæggende forbedringer i vores relationer. Vores liv kan blive mere harmoniske og kærlige, når vi tager vores gruppeformål hjemme eller på arbejde i betragtning – når vi er villige til at anerkende en ultimativ autoritet, der hæver sig over situationen, og lytte efter denne vejledning – når vi går til vores arbejde, familie eller samfundsorganisationer med en villighed til at tjene og samarbejde snarere end at diktere.

De samme redskaber vi bruger til at være glade, produktive medlemmer af en gruppe, kan hjælpe os til at opleve sammenhold og en fornemmelse af at høre til på andre områder af vores liv. Et medlem delte om at lære at praktisere Tradition To derhjemme: "Min sponsor foreslog at jeg prøvede at have den samme indstilling til mine relationer som til en kaffepost: møde op og gøre min del i en ånd af uselvisk service. Jeg troede jeg blev bedt om at være underdanig, men det var lige omvendt: Jeg blev sat fri af idéen om, at relationer handlede om at vinde eller tabe". Når vi spørger om, hvordan vi kan være til tjeneste frem for hvordan vi kan blive opvartet, er det meget lettere at finde sindsro. "Det var ikke nemt, og jeg var ikke konsekvent", tilføjede medlemmet. "Men denne forandring betød, at mine handlinger ikke længere kun handlede om mig eller min partner, men om mit forhold til min Højere Magt som jeg kunne udtrykke det derhjemme. Det blev en måde for mig at lære om kærlighed, tillid, service og at udvikle en gruppesamvittighed som kunne tjene alle i familien". At praktisere disse principper i alt, hvad vi foretager os, kan bringe frihed til alle områder af vores liv.

Tradition To byder på en åndelighed hvem som helst kan bruge i praksis. Tilsammen bringer gruppesamvittighed og bevidst kontakt vores forhold til en Højere Magt ind i vores beslutninger, handlinger og relationer på alle niveauer. Når vi finder den sammenhæng mellem Tradition To og Trin Elleve forandres vi helt ind i vores inderste. Vi lærer at vise tillid, at være pålidelige, at give frit og at lede ydmygt. NA-service er måden hvorpå vi giver det tilbage, som så frit blev givet til os. Sammen søger vi vores Højere Magts vilje og styrken til at udføre den. Vi ved hvordan det føles at være i harmoni med den samvittighed. Det er alt sammen en god øvelse i at leve i verden.

Spørgsmål til medlemmer

Nedenstående spørgsmål kan være en måde at begynde – eller fortsætte – processen med at skrive, reflektere og tale om denne Tradition med din sponsor eller andre NA-medlemmer.

I NA

1. Hvad er en samvittighed, og hvordan kommer jeg i kontakt med min? Hvad betyder en gruppesamvittighed for mig, og hvordan deltager jeg i den? Hvad er forskellen på gruppesamvittigheden og min individuelle samvittighed?
2. Hvordan kan det at deltage i gruppesamvittighed hjælpe til at udvikle min fornemmelse for en Højere Magt? Hvordan giver jeg min Højere Magt lov til at have indflydelse på de beslutninger, jeg tager? Hvad hjælper mig med at fremelske denne indflydelse?
3. Hvordan hjælper min forståelse af åbensindethed mig med at anvende Anden Tradition? Hvordan tilskynder eller opmuntrer jeg til idéer fra nye medlemmer? Tager jeg behov og synspunkter fra dem, som ikke er til stede, med i betragtning? Hvordan finder jeg modet til at stille svære spørgsmål på servicemøder?
4. Hvordan tilsidesætter jeg det, jeg personligt foretrækker, til fordel for en spirende konsensus? Hvad er forskellen på overgivelse og ansvarsfralæggelse?
5. Er min opførsel på gruppeservicemøder i overensstemmelse med principperne i denne Tradition? Bruger jeg min cleantime eller position til at intimidere andre eller til at hævde autoritet? Lytter jeg, eller vil jeg bare snakke? Hvordan finder jeg balancen?
6. Hvilken rolle spiller min Højere Magt i mine servicebestrebelse og som medlem af en hjemmegruppe? Hvordan får tillid mig til at udføre gruppesamvittigheden selvom jeg er uenig i den?
7. Hvilke kvaliteter har en betroet tjener? Hvilke af disse handler jeg i overensstemmelse med eller stræber efter?
8. Hvad er forskellen på at diktere og at lede? Som betroet tjener, hvordan er jeg da en leder? Hvordan praktiserer jeg lederskab i min hjemmegruppe? Hvordan kan jeg praktisere lederskab i en ånd af anonymitet? Hvornår er der størst risiko for, at jeg vil forsøge at styre og kontrollere?
9. Hvordan kan denne hjælpe Tradition mig med at forstå anonymitet? Hvordan kan anonymitet hjælpe mig med at forstå denne Tradition? Hvordan praktiserer jeg anonymitet i forbindelse med denne Tradition?
10. Beskriv hvordan denne Tradition er forbundet med et eller flere af de Tolv Trin. Hvad lærer disse forbindelser mig om min bedring?
11. Hvad mere kan jeg gøre for at føre principperne i denne Tradition ud i livet? Hvordan ville det at ændre mine attituder og handlinger at anvende denne Tradition?

I alt, hvad vi foretager os

12. Hvordan har jeg anvendt denne Tradition uden for NA? Hvordan kunne principperne i denne Tradition ellers vejlede mig i min måde at tænke på eller i mine handlinger?
13. Er der andre områder af mit liv, hvor jeg kan se værdien af en samvittighed, eller hvor jeg kan se en samvittighed spire? Hvordan lytter jeg efter det, jeg kender som gruppesamvittighed, i mine relationer uden for NA?
14. Har min historie med autoriteter indflydelse på mine oplevelser i dag? Hvordan ændrer min tro på en ultimativ autoritet mit perspektiv?
15. Hvordan praktiserer jeg denne Tradition, når andre ikke gør?

16. Er jeg åben over for at høre sandhed fra en hvilken som helst kilde, eller er jeg distraheret af fordomme? Hvordan kan det at praktisere principperne i denne Tradition gøre mig åben for at lytte til andre?
17. Hvor vigtigt er det for mig at være vellidt? Går jeg nogensinde på kompromis med min fornemmelse af, hvad der er rigtigt, for at tilfredsstille andre?
18. Er jeg pålidelig? Hvordan kan jeg praktisere pålidelighed i dag?
19. Hvordan kan jeg forblive ydmyg og åbensindet, selv når jeg er sikker på, at jeg har ret?
20. Når en beslutning ikke går efter mit hoved, hvordan kommer jeg da til at tro på, at alt vil blive godt? Hvordan afspejler min attitude min accept?
21. På hvilke andre områder af mit liv kunne denne Tradition tænkes at være nyttig? Hvilke andre muligheder er der for mig for at søge gruppesamvittighed?

Til grupper

NA-gruppen er i hjertet af denne Tradition, og denne Tradition forklarer den praktiske åndelighed i hjertet af NA-grupper. Vores grupper har formål og samvittighed. De er den primære bærer af vores budskab. Alt, hvad vi gør for at hjælpe en addict med at forstå budskabet, er service. Service begynder når vi tilsidesætter os selv og tager imod nykommeren. Denne enkle handling kan være det vigtigste vi nogensinde gør. Vores ledere er betroede tjenere; ligesom gruppen arbejder de under en kærlig Guds autoritet. Når en gruppe er klar omkring sit formål, sin ultimative autoritet og sit budskab, har resten det med at falde på plads.

Vi inviterer en Højere Magt til at have indflydelse på vores beslutninger. Når vi lytter efter en Højere Magts stemme i hinanden, lytter vi til vi hinanden med et åbent sind. Nogle af os kommer med erfaring, nogle kommer med nye perspektiver. Begge dele er nødvendige. Anden Tradition indbyder til at praktisere anonymitet ved at adskille idéer fra de mennesker, som kommer med dem. Vi kan være uenige med hinandens idéer uden at nedgøre hinanden. For mange af os er det første gang, vi kan være stærkt uenige uden at føle, at vi blive nødt til at gå, eller at vi ikke længere er velkomne. Hver enkelt af os er en del af gruppesamvittigheden uanset vores personlighed eller vores mening.

Nøjagtig ligesom individuel samvittighed handler om at vide intuitivt i os selv, handler gruppesamvittighed om at vide intuitivt i gruppen. Gruppesamvittighed kommer til udtryk som sammenhold og velvilje, og afspejler sig i de enkle beslutninger, som definerer en gruppe: Hvordan skal stolene stå? Er der forfriskninger? Er der en greeter ved døren? Mange af disse beslutninger bliver truffet på gruppens servicemøde, og hver af dem afspejler gruppens samvittighed. Gruppesamvittighed er ikke det samme som en gruppes holdning, og er ikke det samme som en afstemning. Hver af disse kan være et udtryk for gruppens samvittighed, men samvittighed er aldrig begrænset til servicemødet. Over tid udvikler en gruppe sin egen identitet og sine egne værdier ved at håndtere almindelige opgaver og tage sig af udfordringer. I gruppesamvittighed oplever vi sammenhold i praksis. Vi begynder at forstå hvordan betingelsesløs kærlighed rent faktisk kan virke.

Tid er en nødvendig del i udviklingen af gruppesamvittighed. At have tålmodighed til at diskutere eller vente til næste møde med at tage en beslutning, sparer den energi og velvilje, som går tabt, når forhastede handlinger får konsekvenser. Nogle idéer har brug for at simre. Vi praktiserer ydmyghed og åbensindethed ved at lade vores Højere Magt få indflydelse på vores

tanker over tid. Vi taler med erfarne medlemmer, mens vi husker på at på trods af forskellige erfaringer, er vi alle lige i Narcotics Anonymous.

Vi ser resultatet af gruppesamvittigheden i den atmosfære vi skaber før mødet begynder, gennem mødet, efter mødet og på vores servicemøder. Vi kan ikke måle gruppesamvittighed, men vi kan mærke den. En stærk gruppe har en tendens til at være konsekvent og genkendelig, ikke kun i dens struktur, men også i dens værdier. Vi kan mærke forskellen mellem et møde, som er baseret på åndelighed, og et, som er drevet af personligheder. Det budskab, der kommer til udtryk, er måske det samme, men bedringsatmosfæren er forskellig.

Vi skaber udvalg og komitéer så grupper ikke er tynget under vægten af at træffe beslutninger, som vil aflede os fra vores hovedformål. Men grupper har dog et ansvar: Andet Koncept minder os om, at "I NA-service har NA-grupperne den endelige autoritet og det endelige ansvar". Grupper finder en balance imellem at påtage sig dette ansvar og uddelegere hensigtsmæssigt. Nogle grupper er mere aktivt involverede end andre, men sommetider opstår der ting, som kræver opmærksomhed fra mange flere grupper end sædvanligt. Når en gruppe har været afskåret fra lokal service et stykke tid, kan beslutninger virke overraskende eller endda foruroligende. Lige så vel som det er vigtigt for servicekomitéer at finde tiden og de rette ord til at informere grupperne, er det også vigtigt for grupperne at holde kontakten med NA-service.

Vi beder vores tjenere på alle niveauer om at invitere en kærlig Kraft ind i beslutningsprocessen og dernæst at handle i overensstemmelse med disse beslutninger. Når vi beder et medlem om at tjene, har vi et ansvar over for dem i forhold til at få gruppen til at støtte dem, det bedste vi kan, og tilbyde dem hjælp og vejledning. Jo bedre vi definerer opgaven eller projektet, jo lettere er det at gøre det ordentligt. Klare retningslinjer og strukturer er mest effektive, når de understøtter betroede tjenere frem for at begrænse dem.

Vi regner med at gruppens betroede tjenere sørger for at mødestrukturen bliver fulgt, og at de er opmærksomme på, hvordan mødet går. At være mødeleder er en form for lederskab. Ledere viser sig naturligt i en hvilken som helst gruppe. Men i NA betyder lederskab aldrig at et enkelt medlem eller en enkelt gruppe har kommandoen. En kontrollerende attitude kan nemt skræmme nykommeren væk. At lære at deltage uden at prøve at kontrollere kan være meget svært for nogle af os. Et medlem delte at "når jeg forsøger at være den ultimative autoritet i min gruppe, gør jeg mere skade end gavn, selv når jeg har noget værdifuldt at tilbyde". At beskytte gruppen fra vores egoer indebærer ikke, at vi gemmer os selv væk; vi leder ved at være et eksempel snarere end med instrukser og påbud. Nyere medlemmer får erfaring når mere erfarne medlemmer opmuntrer, respekterer og sætter pris på deres input. Frem for at konkurrere om sejr eller nederlag hver gang et forslag er på bordet, skaber vi en åben, accepterende atmosfære, hvor løsninger naturligt opstår.

Vi føler os som en del af, når vi bliver bedt om at yde service ved at sætte stole frem, tage imod folk, feje gulvet eller stille litteratur frem. Denne erfaring kan ændre liv. Når nykommeren føler sig stolet på og har en rolle at spille i gruppens liv, har både gruppen og addicten bedre chance for at overleve.

Når vi hjælper med at starte et møde eller et NA-område op, er vi måske i en stærk lederposition. Hvis vi er kloge, hjælper vi dem omkring os med at lære at påtage sig ansvar. Vi er på udkig efter muligheder for at dele dette lederskab med andre i det voksende fællesskab.

Hvis vi holder ved for længe eller for fast, bliver vores position måske taget fra os – enten fordi fællesskabet vokser fra behovet, eller fordi vi bliver syge af at være tynget af den. Vores forståelse af anonymitet bliver måske overskygget af en fornemmelse af vigtighed. Vi begynder at føle os krænkede. Vi opdager måske ikke hvor frastødende denne mangel på ydmyghed kan være, før vi finder os selv stående udenfor og kigge ind. Vi skal huske at arbejde sammen og bede om hjælp. At lytte opmærksomt efter en kærlig Højere Magts stemme, som den kommer til udtryk i vores gruppesamvittighed, fører til sunde grupper og sunde grupper er stærke. Vi er en positiv styrke i addicts liv, i vores fællesskab og i verden.

Spørgsmål til grupper

Nedenstående spørgsmål kan være en måde at begynde – eller fortsætte – en gruppestatus eller diskussion med fokus på denne tradition.

1. Hvad er vores gruppes formål? Hvordan hjælper vores beslutninger med at fremme vores formål?
2. Hvordan inviterer vi en kærlig Højere Magt ind i vores beslutningsproces?
3. Hvad er vores fælles forståelse af gruppesamvittighed? Er det det samme som eller forskellig fra afstemning eller konsensus? Hvordan skaber vores gruppe en gruppesamvittighed?
4. Hvad er forholdet mellem anonymitet og gruppesamvittighed? Hvorfor er det vigtigt at alle bliver hørt? Hvordan indbyder vi til fuld deltagelse? Hvordan bidrager nykommere til gruppesamvittigheden?
5. Hvordan modererer vores gruppesamvittighed indflydelsen fra stærke personligheder eller personer, der anses som autoriteter? Sikrer vi os, at alle synspunkter bliver taget i betragtning før vi tager en beslutning? Hvordan skelner vi mellem lederskab og diktering?
6. Hvordan afbalancerer vi kollektiv og individuel samvittighed? Hvordan opdager vi, når vi er nået frem til gruppesamvittighed?
7. Hvornår og hvordan kan vi vende tilbage til og genoverveje vores beslutninger?
8. Hvad gør vores gruppe for at sikre, at gruppesamvittighedsmøder bevarer et åndeligt fokus og fremmer velvilje?
9. Hvilken rolle spiller åndelige principper i vores gruppes beslutningsprocesser? Hvordan finder vi en løsning, når et problem opstår? Hvordan stiller vores gruppe sig selv svære spørgsmål eller håndterer uløste problemer? Hvordan opdager vi, hvis vi går for hurtigt eller for langsomt frem, når vi tager en beslutning?
10. Hvad er nogle af de kvaliteter vi søger blandt betroede tjenere i vores gruppe? Hvordan er disse kvaliteter udtryk for vores åndelige principper? Hvordan fremelsker vi disse kvaliteter i hinanden?
11. Hvordan afbalancerer vi rotation og kontinuitet? Hvordan viser medlemmer af hjemmegruppen vej, selvom de ikke har nogle specifikke serviceposter?
12. Hvad er vores ansvar over for vores betroede tjenere? Hvordan kan gruppen støtte et medlem, som føler sig isoleret, overvældet eller uforberedt? Hvad er den rette balance i vores gruppe mellem tillid og ansvarlighed?
13. Hvordan bidrager denne Tradition til vores forståelse af anonymitet? Hvordan bidrager anonymitet til vores forståelse af denne Tradition? Hvordan praktiserer vi anonymitet i forbindelse med denne Tradition?

14. Diskutér hvordan denne Tradition er forbundet med andre Traditioner. Hvad lærer disse forbindelser os om vores gruppe?
15. Hvad kan vi ellers gøre for at inddrage principperne i denne Tradition i vores indsats som gruppe? Hvad kunne vi gøre anderledes for bedre at opfylde vores hovedformål?

I service

Grupperne fokuserer på vores hovedformål: At bringe budskabet til den addict der stadig lider. Service ud over grupperne har nogle yderligere formål: Lave mødelister, skaffe litteratur til lokalerne, arrangere social samvær. Alle disse støtter vores hovedformål på hver deres måde. NA-service er altid forbundet til gruppens formål på en eller måde, og udføres efter de samme retningslinjer: Vores ledere regerer ikke, service er ikke en autoritet, og evnen til at tjene afhænger af tilliden fra dem omkring os.

Når vi skal tage beslutninger, er det en hjælp at inddrage de åndelige principper. Disse principper kan være de briller vi bruger til at studere ideer igennem. Handling udført i vrede, modvilje eller i hast har en tendens til at skabe problemer senere hen. At bruge tid på at reflektere over principperne ændrer måske ikke beslutningen, men det kan ændre måden vi udfører den - og det kan gøre en verden til forskel.

Der er forskellige måder at praktisere gruppesamvittighed indenfor vores Fællesskabet. Nogle medlemmer mener at nøgleordet i udtrykket *gruppesamvittighed* er gruppe, og at samvittigheden beskrevet i Anden Tradition kun eksisterer i gruppen som beskrevet i "*Det lille hæfte om gruppen*". Fordi denne holdning indebærer at samvittigheden "bor" i gruppen, skal alle beslutninger tilbage til hjemmegrupperne hvis det overhovedet er muligt. Det kræver omhyggelig planlægning og rigtig god kommunikation mellem gruppe og serviceenhed, fordi den enkleste beslutning kan tage måneder. Selvom serviceenheder og komiteer altid er direkte ansvarlige overfor grupperne såvel som for en Højere Magt, er det ikke alle grupper der har lyst til at håndhæve denne autoritet på daglig basis. Det kan aflede fra gruppernes hovedformål, og være tilbøjelig til at forsinke servicetiltag. Mange NA-samfund opererer forskelligt, og værdier og praksis varierer bredt indenfor Fællesskabet.

Andre steder giver en bredere forståelse af "gruppesamvittighed" plads til den opfattelse at det der foregår i service ikke er mindre åndeligt end det der sker i NA-grupper. Et medlem undrede sig over hvordan det kunne være at en kraft så stærk kun kunne komme til udtryk af en kanal; for ham var ideen om at samvittighed er begrænset til et niveau i service, en unødvendig begrænsning i forståelsen af en Højere Magt.

Mange af os har været en del af service enheder eller komiteer, som virkede til at handle ud fra en delt forståelse af formål og værdier, der var i overensstemmelse på tværs af komiteen og til enhver tid - ligesom en stærk hjemmegruppe. Oplevelsen af at være en del af en komite eller arbejdsgruppe, der bruger denne form for styrke kan være fascinerende, men det er vigtigt at huske på hvem vi er ansvarlige overfor i NA-service. Deltagere kan mærke samvittigheden i en serviceenhed i konsensus og entusiasme, men at vedligeholde kommunikation og inklusion i vores fællesskab er essentielt.

Når konsensus i en komite ikke svarer til konsensus udenfor komiteen, kan resultatet blive manglende sammenhold. Som regel er resultatet ikke en åben konflikt, men at energien

simpelthen forsvinder. Hvis service ikke er tiltrækkende eller inkluderende, er der en tendens til at indsatsen holder i kort tid og så løber ud i sandet. Når energi og entusiasme forsvinder, vil vi ofte kigge i Anden Tradition efter svar på hvorfor.

De tidspunkter hvor vi er mest passionerede omkring et specielt område i service, kan også være tidspunktet vi er i fare for at blive snæversynede eller blive ledt på afveje - og mindst sandsynligt vi kan se denne fare for os. Passion i service er en gave, og der er helt sikkert tidspunkter vi er nødt til at stå op for principperne. I den situation er det et must at vi er i kontakt med ånden af velvilje der vejleder os i service. Vi er nødt til at holde øje med vores passion, for at den ikke skal blive til selvretfærdighed, og holde øje med vores uenigheder, for at de ikke skal blive bolig for modvilje mod vores fæller. Årvågenhed er et indre arbejde. Vi spørger os selv om vores fornemmelse for proportioner: Er størrelsen på vores følelser for dette i overensstemmelse med vigtigheden af emnet?

Anden Tradition fritager os ikke fra behovet for til tider at beskytte vores program "mod interne og eksterne kræfter, der kan ødelægge os", men den minder os om at vi ikke er den absolutte autoritet i NA. Det kan være overraskende når en følelsesmæssig konflikt fører til en fornyelse af troen, men når stormen løjrer af, kan vores Fællesskabs modstandskraft og den kærlighed vi oplever i det, bringe os til en ny grad af overgivelse. Vi kan stole på at NA vil overleve, selv når vokseværket er voldsomt.

Vi er meget mere produktive, når vi opbygger strukturer hvor ansvaret er klart defineret, rollerne er tydelige og enkel evaluering er indbygget som en del af processen. Opbakning, støtte og opmuntring til medlemmer i deres indsats for at tjene, kan simpelthen gøre det lettere at gøre det rigtige. Ansvarlighed går begge veje. Når vores forhold til vores service mangler tillid, bliver service utiltrækkende.

Lederskab - i en gruppe, i en komite eller bare under udførelsen af en konkret opgave - er en ære, et privilegium og en form for service. Vi må forstå og respektere grænserne for vores rolle og forskellen mellem at tjene og at regere. Hvis vi er forvirrede omkring det, er vi det sjældent ret længe: NA fællesskaber har en tendens til at korrigere den adfærd, nogle gange på en ikke særlig venlig måde. For os selv som for Fællesskabet, er det vigtigt at vi kan se forskellen mellem at få ting udført og at regere. Når vi respekterer den tillid der bliver vist os, kan lederskab og service gå op i en højere enhed.

Spørgsmål til serviceworkshops

Nedenstående spørgsmål kan være en måde at begynde – eller fortsætte – en diskussion eller workshop med fokus på denne tradition.

1. Har en serviceenhed en gruppesamvittighed? Hvordan udøver vi gruppesamvittighed i service? Hvordan inviterer vi en kærlig Højere Magt ind i vores beslutningsproces?
2. Hvordan ser en god gruppesamvittighedsproces ud? Hvad ville en observatør bemærke omkring beslutningstagen i vores serviceenheder?
3. Hvordan involverer vi bedst grupperne i processen? Hvordan har vores arbejde indflydelse på andre serviceenheder? Hvad er forholdet mellem kommunikation og Tradition To?

4. Hvordan praktiserer vores serviceenhed åndelige principper i vores arbejde og på vores møder? Hvordan inviterer vi en kærlig Højere Magt til at vejlede os i processen og servicebestræbelserne?
5. Hvad er risikoen for ensretning i vores beslutningsproces? Hvordan inddrager vi forskellige synsvinkler når vi tager beslutninger? Sikrer vi at minoriteten også bliver hørt og respekteret? Overvejer vi synspunkterne fra de der ikke kan eller vover at tale for sig selv?
6. Hvordan hjælper vores forståelse af anonymitet os til at anvende Anden Tradition? Er der mennesker eller ideer vi er uvillige til at lytte til? Hvordan forener vi behovet for at lytte til mange synspunkter med vores ønske om effektivitet og enkelhed?
7. Hvad er forskellen mellem at praktisere tålmodighed og undvige en diskussion eller en beslutning? Haster vi beslutninger igennem eller diskuterer emnerne indtil vi når frem til en løsning? Hvad er værdien i at lytte til alle synspunkter? Hvordan gavner eller skader kvaliteten af vores diskussioner os i service?
8. Er involveringen i vores serviceenhed stigende eller faldende? Hvordan kan det hænge sammen med de beslutninger vi har taget eller måden vi har taget dem på?
9. Hvordan ser vi at en Højere Magt arbejder gennem os i service? Har vi tillid til at alt vil blive godt? Hvilke forbehold har vi i forhold dette?
10. Hvilke forskelle er der mellem at være en tjener og være en betroet tjener? Hvordan forandrer det vores attitude og handlinger?
11. Hvad betyder lederskab i Narcotics Anonymous? Hvordan adskiller det sig fra den gængse betydning af ordet?
12. Hvad er forskellen mellem at lede og at regere? Hvad kan vi gøre for at sikre at betroede tjenere leder frem for kontrollerer? Hvad kan vi gøre hvis et medlem forsøger at regere eller dominere en gruppe eller en serviceenhed? Hvordan afbalancerer vi rotation og kontinuitet?
13. Hvordan bidrager denne Tradition til vores forståelse af anonymitet? Hvordan bidrager anonymitet til vores forståelse af denne Tradition? Hvordan praktiserer vi anonymitet i forbindelse med denne Tradition?
14. Diskutér hvordan denne Tradition er forbundet med et eller flere af De Tolv Koncepter. Hvad lærer disse forbindelser os om vores serviceindsats?
15. Hvad mere kan vi gøre for at bringe denne Traditions principper ind i vores serviceindsats? Hvad kunne vi gøre anderledes for bedre at udføre vores service?

Det er bemærkelsesværdigt for en addict at blive clean. I NA bliver vi ikke bare clean, vi kommer i bedring sammen i enhed, bringer et budskab og opfylder serviceforpligtelser. Tradition To fortæller os at dette er muligt, fordi vi er forenede under en ultimativ autoritet. Denne Tradition befrier hver af os fra den farlige forestilling om at det er os der bestemmer, eller at nogle af os er mere vigtige end andre. At se denne Tradition virke i vores grupper giver os en vision om håb. Når vi anvender Tradition To i vores service – og i vores liv – begynder vi at forstå den kraft og værdighed, som er tilgængelig for os i overgivelse.

TRADITION 3

Den eneste forudsætning for medlemskab er et ønske om at stoppe med at bruge.

Der er kun en forudsætning for medlemskab, men at være medlem vil kræve meget af os. Tradition Tre åbner døren til Narcotics Anonymous på vid gab og inviterer til en åbning i vores egne hjerter. Så længe vi har et ønske om at stoppe med at bruge stoffer, er retten til medlemskab ubetinget. Vi deltager måske i møder gennem lang tid inden vi beslutter os for at blive medlemmer. Når vi tager denne beslutning, begynder vores liv at forandres.

Ved at arbejde med trinene uddybes vores forståelse af medlemskabet. Vi begynder med overgivelse - vi finder håb - vi tager en beslutning. Tredje Tradition konfronterer os med vores fordomme, kontrolbehov, usikkerhed og frygt. Den åbenbarer også generøsitet, medfølelse og empati. Åbenhed kalder på en forandring af følelser. Vores tanker ændrer sig måske hurtigt, men for at ændre vores følelser må vi ydmygt bede om hjælp. Jo mere ærlige vi bliver, des mere villige er vi til at give slip på vores defekter, hemmeligheder og modvilje. Vi gør det godt igen og rydder op efter os selv, så vi ikke behøver at slæbe rundt på vores skam og frygt mere. Fordi vores medlemskab i NA er sikret, er vi frie til at være ærlige omkring hvem vi er.

NA-medlemskab skaber forbindelse og tilknytning. Vi er en del af noget større end os selv, og det forandrer os. Der er ikke en bestemt måde at være NA-medlem, ingen model for en addict i bedring.

*Det stærkeste budskab vi bringer er den enkle sandhed om vores erfaring. Vores virkelige værdi er at være os selv.
Vi er budskabet om håb.*

Tradition Tre

Kernen af Tradition Tre er medfølelse. Denne Tradition sikrer at enhver addict er fri til at træffe beslutningen om at være medlem. Gennem en kombination af desperation og mod, lidelse og håb, finder vi villighed. Et ønske er ikke altid synligt og det er ikke målbart. Uanset om vores engagement i NA er overfladisk eller dybtfølt, er det først og fremmest vores. Ingen kan fortælle os om det er godt nok eller ej, eller hvorvidt vi er "NA-materiale" eller ej. Døren er altid åben, vi kan træffe den beslutning og ombestemme os til enhver tid. Når vi overgiver os, begynder vores liv at forandres. Efter den første overgivelse følger mange flere – og efter denne første beslutning om at blive medlem, vil vi forpligte og genforpligte os, igen og igen. Livsomstændigheder – en flytning, et brud, en forandring eller kontroverser i fællesskabet – kan få os til at stille spørgsmålstejn ved vores medlemskab. Det kan kræve lige så stort mod at genforpligte sig til NA som det gør at tage beslutningen første gang.

Vores grundlæggende lighed, udtrykt gennem princippet om anonymitet, betyder ikke at forskelle forsvinder eller er uden betydning. Vi kan bedres i samhørighed. Vores forskelle styrker vores evne til at tjene. Vores principper gør det muligt for NA at overvinde besværlige, og nogle gange smertelige problemer, udsprunget af vores forskelligheder. Vi bliver ofte overraskede over hvor vi finder fælles ståsted.

Vi fortæller nykommeren at vi kun er interesserede i "hvad du vil gøre ved dit problem og hvordan vi kan hjælpe." At praktisere Tradition Tre sætter handling bag ordene. Vores symbol minder os om at jo større fundamentet er jo højere når punktet af frihed. Vores forskellige måder at være medlem på, rundt omkring i verden og i vores lokale områder, kan være med til at sikre, at der nogen til at byde enhver addict der kommer ind af døren velkommen. Empati og værdighed er til rådighed for alle.

Bedring kommer ikke automatisk. Vores litteratur siger, "hvis du vil have det vi har at tilbyde og er villig til at gøre den indsats, der skal til for at få det, så er du klar til at tage visse trin." Liv afhænger af svaret på disse afgørende spørgsmål: Ønsker jeg hvad NA har at tilbyde? Er jeg villig til at gøre indsatsen? Vi kan blive fristede til at tro vi kan svare på disse spørgsmål for andre, men ingen kender dybden af en addicts ønske. En addict der kommer igen igennem måneder og år uden at samle cleantime sammen, kan være desperat efter at få den. En addict der bliver clean og hvis liv kommer på fode igen med det samme, tager måske ikke processen alvorligt. Vi kan på ingen måde vide dette for andre.

Når addicts kommer i tvivl om de skal være medlemmer, især hvis et familiemedlem eller en kær sponsee står overfor det valg, ønsker vi at de skal vælge frit – men vi ønsker at de vælger vores vej. Det kan hjælpe os at have det med i overvejelserne at vi simpelthen praktiserer tålmodighed, venter (og håber og beder) på at deres tid vil komme. Tradition Tre lærer os tålmodighed. Vi byder folk velkommen tilbage med kærlighed og respekt, nogen gange i årevis. Vi kan være kærlige og stadig fortælle hinanden hvad vi ser. Vi er hinandens øjne og ører. Når tilbyder at dele vores iagttagelser med respekt og omsorg, er det mere sandsynligt de bliver hørt.

Vi tilegner os denne tradition fra begge sider af døren: som addicts der overvejer om NA er et sted vi vil være, og som medlemmer der beslutter hvordan vi bedst muligt bringer budskabet. Vores budskab er klart. At stille spørgsmål ved eller at forsøge at begrænse åbenheden af denne tradition, har været en del af vores historie fra starten. Meget af vores opmærksomhed på Tredje Tradition, afspejler vores forbehold overfor at den er så enkel. At beskytte os selv og vores program, betyder ikke at vi vogter døren, men at vi passer på den er åben, og ser bort fra enhver ide om hvem der skal være her og hvorfor. Ikke alle der kommer vil have det NA har at tilbyde, og ikke alle vil være villige til at gøre den indsats der skal til. Det bliver aldrig vores opgave at bedømme en anden addicts ønske om bedring. Uklarhed om medlemskab har en måde at løse sig selv. Vi er opmærksomme på vores egne motiver og handlinger, og husker at handling betyder mere end ord.

Ord for ord

Definér, uddyb eller tydeliggør ordene eller vendingerne i denne Tradition, hver for sig eller i forhold til hinanden, ved at skrive eller tale om dem med din sponsor eller andre NA-medlemmer.

Eksempel: Eneste

Eneste er et lille ord med stor kraft. Det kommer af ordet ene, og betyder alene, udelukkende eller uden undtagelse. I andre Traditioner bruges der mindre definitive ord: *burde* og *skulle* optræder igen og igen. Vi taler om vores *hovedformål*, ikke vores eneste eller eksklusive formål. Tværtimod er Tredje Tradition helt tydelig: Den *eneste* forudsætning for medlemskab er et ønske om at stoppe med at bruge.

Åndelige principper

Hver Tradition er et konkret udtryk for en række åndelige principper. Nedenstående liste af principper og værdier kan være nyttig, når vi overvejer hvordan vi anvender denne Tradition. Udforsk dem på skrift eller diskutér dem med din sponsor eller andre NA-medlemmer. Hvis andre principper eller værdier, som ikke er på listen, synes relevante for dig, så tag dem med.

Tolerance	Medfølelse	Anonymitet	Ydmyghed
Tålmodighed	Gavmildhed	Imødekommenhed	Lighed
Villighed	Inklusion	Tro	Tillid
Mod	Ansvarlighed	Åbensindethed	Accept
Service	Kærlighed		

Eksempel: Imødekommenhed

På den hvide nøglering, vi giver til nykommeren, står der *velkommen*. At praktisere imødekommenhed, at byde velkommen, er vigtig i mange trosretninger og kulturer. Det at byde andre velkommen, gør noget ved os. Vi begynder med at byde folk velkommen på møderne. Noget så simpelt som at få øjenkontakt eller give et knus til en nykommer, kan gøre en verden til forskel for dem – og for os. Mange af os har minder om at gemme os bag nedrullede gardiner, bange for postbuddet eller naboerne eller skygger. Mange af os ved hvordan det er at sidde helt stive når telefonen ringer, hvis det banker på døren eller hunden gør og vente på, at hvem det end er forsvinder igen. At føle sig velkommen, og byde andre velkommen til vores nye måde at leve på, hjælper os til at opfatte verden som et mindre fjendtligt sted. At praktisere imødekommenhed som et åndeligt princip, kan ændre vores relation til NA, og til verden udenfor.

Til medlemmer

Tradition Tre opfordrer os til at praktisere åbensindethed overfor os selv, overfor andre og overfor muligheden for forandring. NA var "endestationen" for mange af os, vi havde ikke andre steder at gå hen. Vi er ikke de eneste der er endt her. Vi er nødt til at gøre plads til og slutte fred med mennesker vi nok ikke ville have mødt andre steder. Måske er vi bange for hinanden, vi har måske en fælles historie, måske har vi fordomme eller blinde vinkler vi har det fint med. Kapitel Otte i Basis Tekst minder os dog om, at "addiction gør os til noget særligt." Tredje

Tradition beder os undersøge vores motiver og overbevisning, vores tillid og evne til at elske, vores åbensindethed, villighed, tro, og mod til at bringe budskabet.

Hver af os oplever medlemskab på vores egen måde, men det starter med erkendelsen af at det er på tide at stoppe med at bruge. Det er den samme indrømmelse der giver brændstof til Første Trin. Prisen for indgangen er en indrømmelse: For at blive medlem, indrømmer vi at vi har et problem og at vi ønsker at gøre noget ved det. Når vi overgiver os helhjertet begynder bedringen. Vores forhold til andre addicts ændres, vores oplevelse af møderne ændres, vores indstilling ændres. Indrømmelsen i Trin Et og beslutningen i Tradition Tre er en del af den samme overgivelse.

Selvom Narcotics Anonymous er et program for stofaddicts, der søger bedring, fokuserer vores Første Trin ikke på de stoffer vi brugte, men på sygdommen addiction. For nogle medlemmer, giver Tradition Tre en mulighed for at tænke over de handlinger og attituder, der gør os ulykkelige, længe efter vi er stoppet med at bruge stoffer. At komme i kontakt med ønsket om at stoppe med at bruge, når vi er clean, handler om andre måder vi bruger på – mennesker, steder, ting, følelser, adfærd, drama – for at undgå at mærke os selv. For andre medlemmer føles denne slags overvejelser som en distraktion fra vores hovedformål. Uanset synsvinkel er fakta: Vores addiction kan stoppes, men vi bliver ikke helbredt. Uanset hvor langt vi er fra den sidste, er enhver af os er kun én dårlig beslutning fra den næste.

Ligesom forholdet til vores eget ønske udvikler sig, således ændrer vores tanker omkring medlemskab sig. Medlemskab begynder med et ønske, men det stopper ikke der. Denne Tradition giver os muligheden for at stille spørgsmål fra den anden vinkel: Hvad betyder det for mig at være medlem? Hvordan giver jeg plads til at andre kan blive medlemmer? Afsnittet om Tredje Tradition i *Det Virker; Hvordan og Hvorfor* gør os opmærksomme på, at "vi er ikke en jury, der skal tage stilling til et ønske". Et medlem der var kommet til møder i årevis uden at få ret meget samlet cleantime sagde: "Jeg arbejdede aldrig med programmet som folk opfordrede mig til, men jeg ville være død for flere år siden hvis jeg slet ikke var kommet". At finde tålmodigheden og tolerancen til at acceptere de medlemmer, som vi har svært ved ikke at bedømme, er en øvelse i overgivelse, accept og ydmyghed.

En status over vores overbevisninger om medlemskab giver os nye perspektiver på vores forpligtelser hjemme, på jobbet, i venskaber og i Narcotics Anonymous. Vi genkender det ansvar medlemskabet medfører i alle områder af vores liv. Vi opdager måske forbehold vi ikke vidste vi havde, eller begrænsninger vi selv skaber – næsten uden at opdage det – for at beskytte os selv mod skader. Denne beskyttelse tjener os måske ikke mere.

Vi skaber og vedligeholder et fællesskab ved at være sammen på mange måder ud over møderne. En lille gestus kan hjælpe os til at føle os forbundne. Mange af os husker den første gang vi blev inviteret med på cafe efter et møde. At føle os set og være en del af er vigtigt for os. Vi er ansvarlige for at inkludere nye medlemmer i disse aktiviteter. Der er ingen betingelser for vores sociale liv, men når vi er så sammenspist med vores kreds af venner, at vi ikke lægger mærke til nye ansigter i gruppen, skubber vi folk fra os uden overhovedet at opdage, at de var der. En af de mest effektive måder at nægte folk medlemskab er ved at ignorere dem.

Enhver af os har en rolle i at gøre NA-grupper indbydende for alle. Vi er nødt til at gøre status over vores forbehold om andres bedring for at kunne det. En nykommer synes måske for ung

eller for gammel, for ødelagt eller har ikke mistet nok; de har måske taget det forkerte stof, eller ikke brugt som vi; de er måske stadig prøveløsladt, eller tager medicin vi har meninger om. De er måske kriminelle; de arbejder måske for myndighederne; de kigger måske på os på en måde, der giver os kuldegysninger. Addicts kan være clean i lang tid uden at opnå sociale færdigheder eller blive socialt acceptable; de arbejder måske med programmet på en måde der virker anderledes eller sågar truende for os. Der er ingen skabelon af en addict i bedring, ingen profil af den addict der stadig lider, og ingen betingelser for medlemskab ud over et ønske – et ønske som er mellem addicten og dennes Højere Magt. Bedringens mirakel er til rådighed for os alle, selv efter vi har været clean i lang tid. Lige som vi ser det mirakel, at addicts bliver clean, lige så ser vi det mirakel, at clean addicts får det bedre, nogle gange efter mange år. At give hinanden plads til forandring, efter vi har kendt hinanden i lang tid, kræver tro, medfølelse og åbensindethed.

Vi er alle bedre til at række ud på nogle tidspunkter og måder end vi er på andre. Det er godt der er så mange af os. For nogle af os er det lettere at acceptere dem, der kommer og går, end dem, der regelmæssigt kommer imens de er i behandling med stofferstatning; andre af os er ekstra gode til at række ud til nykommeren, men har ingen tålmodighed med dem, der søger hjælp andre steder ved siden af NA. Nogle gange sårer et medlem os, direkte eller indirekte, ved at tage et tilbagefald, eller de er fastlåst i en adfærd eller et mønster for hvilke vi ikke kan have medfølelse. Vi rækker ud hvor vi kan, og gør en indsats for at øge vores medfølelse med dem, der ikke lever op til vores forventninger, eller dem, hvis bedring ikke ligner vores egen.

Vi finder et hjem i NA, og vi finder et hjem i dette hjem. Indenfor denne brede, mærkelige, spraglede verden som NA-medlemskab åbner op for, finder vi vores "stamme". Hvis noget ændrer sig – et brud, en flytning, et dødsfald – og denne gruppe ikke længere er centrum for vores liv i bedring, udvider vi vores horisont og vores netværk. Vi finder måder at give tilbage på, for at sikre at vores Fællesskab altid vokser – og at vi også altid vokser. Vores Fællesskab holder os i live og frie, og det arbejde vi gør for at hjælpe det med at vokse sikrer, at der fortsat vil være medlemmer og møder her, når vi har brug for dem.

Spørgsmål til medlemmer

Nedenstående spørgsmål kan være en måde at begynde – eller fortsætte – processen med at skrive, reflektere og tale om denne Tradition med din sponsor eller andre NA-medlemmer.

I NA

1. Hvad fik mig til at træffe beslutningen om at blive medlem af NA? Hvad betyder "et ønske om at stoppe med at bruge" for mig i min bedring i dag? Vil jeg have det NA har at tilbyde?
2. Hvordan var det for mig at komme til mit første møde? Hvad oplevede jeg som hjalp mig til at vælge at blive medlem? Hvad kan jeg gøre for at hjælpe nykommeren til at træffe dette valg selv?
3. Hvad betyder NA-medlemskab for mig? Hvad sker der når jeg træffer valget om at blive medlem? Hvad er mit ansvar som medlem? Har det forandret sig med tiden? Forlanger jeg den samme standard af andre, som jeg forlanger af mig selv?
4. Hvordan afspejler min beslutning om at blive medlem sig i mine handlinger og min attitude? Hvordan er viser det sig når jeg deler, i min villighed til at hjælpe nykommeren, i min opførsel på og omkring møderne eller i hvordan jeg laver service i NA?

5. Hvilken rolle kan jeg spille i at skabe en indbydende atmosfære? Hvordan føles det at være en del af en gruppe, som addicts ønsker at komme tilbage til?
6. Har jeg nogensinde givet nogen en grund til ikke at komme tilbage til et møde i Narcotics Anonymous? Hvordan holder jeg fast i min imødekommenhed, selv når jeg ikke kan mærke den?
7. Hvordan har jeg vurderet andre addicts? Hvad sker der når jeg forsøger at afgøre, hvem der vil forblive clean og hvem der ikke vil? Hvilke konsekvenser er der for mig, for andre medlemmer og for den addict der stadig lider?
8. Hvilke forventninger har jeg til hvordan andre kommer i bedring og tjener i NA? Udspringer disse forventninger af NA-principper eller af min egen opfattelse?
9. Hvad har jeg af forbehold overfor vores enkle retningslinje for medlemskab? Hvilke yderligere kriterier for medlemskab og bedring, påtvinger jeg andre gennem mine handlinger og min opførsel? Hvordan rækker jeg ud med medfølelse og uden at dømme?
10. Hvordan bidrager denne Tradition til min forståelse af anonymitet? Hvordan bidrager anonymitet til min forståelse af denne Tradition? Hvordan praktiserer jeg anonymitet i forbindelse med denne Tradition?
11. Beskriv hvordan denne Tradition er forbundet med et eller flere af De Tolv Trin. Hvad lærer disse forbindelser mig om min bedring?
12. Hvad mere kan jeg gøre for at føre principperne i denne Tradition ud i livet? Hvordan ville det ændre mine attituder og handlinger at anvende denne Tradition?

I alt, hvad vi foretager os

13. Hvordan har jeg anvendt denne Tradition udenfor NA? Hvordan kunne principperne i denne Tradition ellers vejlede mig i min måde at tænke på eller i mine handlinger?
14. Hvor oplever jeg ellers medlemskab i mit liv? Føler jeg mig som en del af eller adskilt fra?
15. Hvor ellers støder jeg på betingelser for medlemskab? Hvor villig er jeg til at acceptere dem eller deltage på deres betingelser? Hvilke "betingelser for medlemskab" kæmper jeg med i andre områder af mit liv?
16. Hvor vil det ellers være passende at praktisere medlemskab på samme måde som jeg gør i NA - lave service, være en del af beslutningsprocesserne, bidrage økonomisk eller på andre måder? Hvad betyder det ellers for mig at praktisere medlemskab udenfor NA?
17. Hvilken indflydelse har mit medlemskab af NA på dem omkring mig?
18. Hvad har Tredje Tradition lært mig om at få endnu en chance, eller om medfølelse, der kan være brugbart andre steder i min tilværelse?

Til grupper

Tradition Tre opfordrer gruppen til at skabe en atmosfære af bedring. Det er vores ansvar at sikre, at møderne tilbyder håb til enhver addict. Addicts søger hjælp mange steder; det der adskiller NA fra så mange andre, er styrken af en addict der betingelsesløst hjælper en anden. Når vi genkender smerten i en addicts øjne, gør vi en indsats for at række ud.

Retten til medlemskab gælder for enhver addict med et ønske om at stoppe med at bruge, men vi kan ikke regne med, at alle ved dette, når de træder ind ad døren. Det er op til os at forklare

hvad NA er, hvad det betyder at være medlem, og hvordan NA har hjulpet os. For at kunne forklare disse ting, er det nødvendigt, at vi forstår dem selv. NA-litteratur, herunder *Til nykommeren* og *Introduktion til NA møder*, kan hjælpe os med at sætte ord på vores erfaring.

Det kan godt betale sig at bruge noget tid i gruppen på at overveje hvad, der er væsentligt, og hvordan vi kan dele dette klart og tydeligt. Principperne er de samme alle steder i Narcotics Anonymous, men hvert lokalområde og hver gruppe har forskellige måder at gøre tingene på. Denne mangfoldighed afspejler vores selvstyre og kreativitet. Grupper kan forklare det grundlæggende i deres mødelederguide. Nogle gange læser vi forslag højt, eller printer dem på mødelisten. Nogle grupper lægger vægt på, at nykommeren får litteratur eller telefonnumre. Nogle grupper beder medlemmer række hånden op, hvis de er villige til at være sponsor. Der er ikke én bestemt måde, der er den rigtige, og hver gruppe finder sine egne løsninger.

At skabe samhørighed indebærer at bygge bro, og at sætte og fastholde grænser. Vores Tredje Tradition fortæller os, at vi rent faktisk har en forudsætning for medlemskab: Vi skal have et ønske om at stoppe med at bruge. Alligevel er det ikke op til nogen andre at afgøre, hvorvidt vi er kvalificerede. Vores ønske om at sikre, at alt foregår på den rigtige måde, kan nogle gange få os til at hænge os i ordlyden frem for ånden i vores Traditioner. Enhver addict skal have muligheden for at føle sig tryk og velkommen til ethvert møde. Dette er den atmosfære af bedring, vores Traditioner fremmer og beskytter.

Tradition Tre minder os om denne ånd: Den varme velkomst, respekt og empati der får os til at føle os hjemme i NA. Omsorg for nykommeren er et betroet hverv. Uanset hvad der sker i vores egne liv, er det, at dele med en lidende addict, en mulighed for at få hovedet ud af vores egen røv. Empati skaber identifikation og kan give os taknemmelighed og indsigt.

En af de største udfordringer for grupper er at forblive åbne for alle og stadig skabe en tryk, imødekommende atmosfære. Gruppesammenhold og en stærk fornemmelse af samhørighed kan beskytte os mod de udfordringer der følger med åbent medlemskab. Et stærkt NA-budskab, klare grænser, en kærlig Højere Magt og sammenhold, kan beskytte os mod os selv og mange dårligdomme fra samfundet omkring os. Vi gør vores bedste for at tage vare på dem, der er sårbare, uden at få andre til at føle sig uvelkomne.

Nogle mennesker kommer til NA for at gøre skade, sælge stoffer, eller på anden måde være destruktive. Grupper kan kæmpe med krænkende, udnyttende, upassende eller voldelig adfærd. Der er tidspunkter hvor handling er nødvendig for at beskytte medlemmer mod fare, men når problemer løses uden drama og respektløshed, viser NA, at vi er anderledes end de miljøer vi kom fra. At finde fredelige måder at hjælpe alle addicts til bedring med værdighed, bringer et kraftfuldt budskab. Vi opnår meget lidt ved at undvige besværligheder, og vil miste meget, hvis vi kryber uden om de udfordringer vi møder. Gruppen kan søge løsninger inden den reagerer og skaber flere problemer. Ligesom i vores eget liv, kan vi ikke løse et problem før vi tager ejerskab for vores andel. Servicepamfletten *Forstyrrende og voldelig adfærd, OI-håndbogen* og medlemmer, der har været igennem lignende udfordringer, kan hjælpe os med at beskytte gruppen og alle dens medlemmer.

Grupper kan ikke nægte en addict medlemskab, men nogle gange kan vores handlinger og attituder skubbe folk ud. Et medlem delte, "Da vi blev skilt, fik jeg modvilje mod enhver der var venlig overfor min eks. Jeg sagde, jeg ønskede det bedste for hende, jeg bad sommetider for

hende, men så holdt jeg øje med hende på sociale medier og blev vred på de af mine venner, der stadig var venner med hende." Denne form for drama kan slås hen som tåbelighed, men når vores handlinger er i modstrid med vores principper, påvirker det både vores gruppe og vores egen bedring. At give plads til, at vi hver især kan bedres kan nogle gange udfordre os, men belønningen er stor for alle involverede. Vi praktiserer disse principper, fordi de er essentielle for vores frihed fra aktiv addiction. Det minimum af respekt vi udviser, når vi lader en addict bedres med værdighed på trods af, at vi er tiltrukket af dem eller har en historie med dem, kan være en uvurderlig åndelig gave.

Nogle gange kan fysiske forhindringer komme i vejen for den imødekommende atmosfære. F.eks. lægger vi måske ikke mærke til om vores mødested er handicapvenligt, før en addict med særlige behov prøver at deltage. Vores informationspamflet *Tilgængelighed for dem med særlige behov* giver anvisning på hvordan vi sikrer, at alle addicts kan få adgang til møderne og finde et budskab om håb. Vi følger vejledningen i Tradition Tre, når vi tager hensyn til, om vores møde er imødekommende for alle addicts i vores lokalområde.

Når vi ser addicts med forskellig alder og cleantime, fra forskellige samfundslag, kulturer, trossamfund og baggrunde, viser det enhver af os at der er plads til os alle i NA. Nogle gange må grupper arbejde lidt hårdere for at sikre, at en nykommer, der ikke umiddelbart synes at passe ind, kan føle sig velkommen. "Da jeg gik ind til mit første møde, var der ingen til stede, som lignede mig, men gruppen bød mig velkommen og opfordrede mig til at blive," delte et medlem. "Jeg besluttede mig for at blive, så de næste nykommere som lignede mig, også ville føle at de kunne blive." Det kan være nyttigt at tage en snak om hvordan gruppen kan blive mere inkluderende, men nogle gange er spørgsmålet "hvem mangler på vores møde" ikke et vi selv vil have let ved at besvare. Vi kan vurdere hvor imødekommende vi er, hvis vi lægger mærke til om nykommerne vender tilbage.

Når vi tager beslutningen om at blive en del af en hjemmegruppe, ved vi måske ikke at vi er på vej til at forelske os. Det er alligevel oftest, det der sker. Vi er stolte over vores gruppe og vi er glade for at se folk komme i bedring i den atmosfære, vi er med til at skabe. Vi kommer til at elske vores gruppe, medlemmerne i den og stedet vi mødes. Vores villighed til at handle i en ånd af sammenhold og service åbner døren for alle addicts, der har lyst til at slutte sig til os.

Spørgsmål til grupper

Nedenstående spørgsmål kan være en måde at begynde – eller fortsætte – en gruppestatus eller diskussion med fokus på denne tradition.

1. Hvordan føles en atmosfære af bedring? Hvorfor er det så vigtigt, at vi skaber en atmosfære af bedring?
2. Hvordan bringer vi et budskab, der både er tydeligt og imødekommende? Hvordan kan vi hjælpe nykommere med at forstå vores budskab?
3. Hvordan kan vores gruppe formidle, hvad det vil sige at være medlem? Hvordan støtter vi dem, der endnu ikke har truffet beslutningen om medlemskab?
4. Hvem mangler på vores møder? Er der noget vores gruppe kan gøre bedre for at skabe en imødekommende atmosfære? Er vores gruppe tilgængelig for de med særlige behov?

5. Hvad er forbindelsen mellem imødekommenhed og anonymitet? Er vores gruppe mere imødekommende over for nogle addicts, end den er over for andre?
6. Bedømmer vi eller er vi forudindtagede om, hvem der vil høre budskabet og hvem der ikke vil? Hvordan står sådanne bedømmelser i vejen for at praktisere Tradition Tre uden forbehold?
7. Hvordan kan vi sikre, at vores gruppe er et trygt sted? Hvad kan gruppen gøre ved udnyttende og manipulerende adfærd? Hvordan takler vi situationer, hvor et medlems tilstedeværelse virker truende på andre medlemmer?
8. Hvordan kan vi anvende Tredje Tradition, hvis vi bliver udfordret af forstyrrende medlemmer? Hvad skal vi gøre ved forstyrrende eller stødende adfærd? Hvordan håndterer vores gruppe medlemmer, der deler på måder, som gør andre medlemmer utrygge?
9. Kan en gruppe have yderligere forudsætninger for medlemskab?
10. Hvad er forskellen mellem "gruppemedlemskab" og medlemskab af NA som helhed?
11. Har medlemmer i vores gruppe stærke sociale bånd indbyrdes? Gør disse bånd at mødet føles tiltrækkende eller afskrækkende? Hvad kan vi gøre for, at andre føler, de hører til?
12. Hvordan bidrager denne Tradition til vores forståelse af anonymitet? Hvordan bidrager anonymitet til vores forståelse af denne Tradition? Hvordan praktiserer vi anonymitet i forbindelse med denne Tradition?
13. Diskutér hvordan denne Tradition hænger sammen med andre Traditioner. Hvad kan disse sammenhænge lære os om vores gruppe?
14. Hvad kan vi ellers gøre for at bringe denne Traditions principper ind i vores indsats som gruppe? Hvad kunne vi gøre anderledes for bedre at opfylde vores hovedformål?

I service

Alle steder, hvor der er addicts der lider, er vores budskab det samme: En addict – en hvilken som helst addict – kan stoppe med at bruge stoffer, miste trangen til at bruge, og finde en ny måde at leve på. Der er en tydelig forbindelse mellem Tredje og Femte Tradition. Vi ønsker, at alle addicts skal føle sig velkomne, og vi ønsker at gøre vores bedste for at bringe budskabet. Vores opgave i service er at sikre, at addicts har muligheden for at komme i bedring i Narcotics Anonymous. Tredje Tradition minder os om, at der står "hvilken som helst addict" i vores budskab. Vi arbejder for at sikre at NA-bedring er tilgængelig for os alle. Tradition Tre opfordrer os til igen og igen at vende tilbage til spørgsmålet "hvem mangler vi?" og minder os om at enhver addict med et ønske om at stoppe med at bruge er vigtig for os.

Vores serviceenheder bringer budskabet til addicts i vores lokalsamfund, selv hvis de ikke kan komme til os. H&I bringer vores budskab ind på hospitaler og institutioner af enhver slags, fra forsorgshjem til behandlingssteder til fængsler. Opsøgende H&I-grupper eller bekymrede medlemmer kan bringe møder til medlemmer, der er bundet til hjemmet eller medlemmer på hospitaler eller plejehjem. Gennem Offentlig Information laver vi præsentationer for professionelle, fra fængselspersonale, der arbejder med indsatte addicts,

til læger, hvis patienter kan være addicerede. Vi sørger for mødelister, helpline og hjemmesider, så addicts, der søger bedring, kan finde os. For at sikre at den eneste forudsætning for medlemskab, er et ønske om at stoppe med at bruge, bliver vores servicekomitéer ved med at række ud til steder, hvor addicts søger hjælp. Det er ikke altid let, men det er vores ansvar.

Vi kan altid gøre mere for at muligheden for NA-medlemskab er til stede og tilgængelig. Det står ikke i vores magt at afgøre, hvem der vil forblive clean, men vi har dog en vis indflydelse på, hvem der kommer til at høre vores budskab, og hvordan vi byder dem velkommen. Nogle gange er de addicts, vi mangler, den der ikke snakker hovedsproget i det samfund, vi er i, andre gange kan det være kvinder eller addicts fra en anden social klasse, der kan have svært ved at føle sig hjemme i NA. Måske opdager vi en bar plet på landkortet, hvor der endnu ikke er møder. Uanset hvad vi mangler, uanset hvem vi endnu ikke når, er der altid mere vi kan gøre for at bringe vores budskab og gøre bedring tilgængelig.

Vi har ikke brug for at have en titel for at gøre en forskel i Narcotics Anonymous. Uanset om vi stiller stole på plads eller deler mødelister ud, tjener i en komité eller giver en addict et lift til et møde, er der altid mere at gøre. NA-medlemmer har alle en mulighed og et ansvar for at tjene, men det betyder ikke, at vi altid behøver at have en formel servicepost. Som medlemmer er vi alle lige, men det betyder ikke, at vi alle er lige kvalificerede eller egnede til de samme serviceopgaver i samme takt. Nogle medlemmer er bedre til at tale med nykommere, og andre egner sig bedre til at distribuere litteratur eller tage sig af økonomi.

Vores Fjerde Koncept beder os tage gode lederevner omhyggeligt i betragtning, når vi vælger betroede tjenere; vi ved, at dette ikke er de eneste egenskaber, der betyder noget. At finde ud af hvor vi kan gøre mest gavn i service er givende, og det samme er den service der virker overvældende til at begynde med. Serviceenheder har ansvaret for at sikre at de medlemmer, der påtager sig en servicepost, har egenskaberne og opbakningen til at løfte opgaven på en måde der er til gavn for alle – især for den addict der stadig lider.

Når vi vælger betroede tjenere, skal vi lade os vejlede af vores hovedformål, og ikke af hvem vi kan lide eller ikke kan lide. Vores opgave er at gøre vores bedste for at sikre, at medlemmet passer til posten, og at posten passer til medlemmet. Når vi gør det, gavner det både medlemmet, der tjener, og NA som helhed. Serviceenheder skal ikke afholde popularitetskonkurrencer, holde serviceposter inden for en sponsorfamilie, eller udelukke medlemmer, der stiller spørgsmålstejn ved konsensus. En serviceenhed kan enten besætte en servicepost, eller lade den være ledig, ud fra hvad der tjener NA som helhed bedst. Beslutninger om hvem der skal tjene, skal altid være baseret på vores forpligtelse til at bringe budskabet.

Tradition Tre betyder ikke at vi kan opføre os som vi har lyst til på et møde, og den betyder heller ikke at vi kan gøre hvad der passer os i service uden at skulle stå til ansvar for det. Når der opstår uenigheder, og vi er nødt til at sætte grænser eller håndhæve retningslinjer, er vi stadig forpligtede til at behandle hinanden med respekt og håndtere problemerne med omhu. Alle NA-medlemmer har retten til at bedres med værdighed og blive behandlet lige. I

samme ånd, har vores betroede tjenere retten til at tjene og bedres i en atmosfære af gensidig respekt, også når vi er uenige. Muligheden for at blive ved med at komme tilbage er til enhver tid et spørgsmål om liv eller død, og det er ikke vores opgave at tillade forskelle – eller sågar fejltrin – at fratage nogen addict deres medlemskab. Dette er ikke let. At lære at løse konflikter i en ånd af kærlighed og sammenhold, gavner os åbenlyst i alle vores relationer.

Nogle gange er omstændighederne ikke til at vi kan lave service. Dette er ikke nødvendigvis et udtryk for vores værdi som medlemmer. I et lille område havde et medlem med mange år clean, tjent i OI-komitéen det meste af den tid hun havde været i NA. Hun kendte opgaven og var utroligt god til at besvare de svære spørgsmål. Så blev hun syg og måtte tage noget temmelig stærk medicin. Hun gjorde det ved hjælp af *I perioder med sygdom*, hendes sponsor og NA-venner, og ingen satte spørgsmål ved hendes bedring. Men bivirkningerne af medicinen var alligevel markante og da hun udførte en OI-præsentation, virkede hun påvirket. Komitémedlemmerne forstod hendes situation, men det hverken gjorde eller kunne deltagerne, og det kom jo egentlig heller ikke dem ved. På trods af hendes bedring og serviceerfaring, var hun ikke en god repræsentant for NA den dag. Det betød ikke at hendes tid i service var slut, men at det var tid til at træde et skridt tilbage og hjælpe andre medlemmer med at lære at lave præsentationer lige så godt som hun havde gjort.

Narcotics Anonymous er meget større end det var engang. Vores Fællesskab er verdensomspændende, og vores grupper vokser på steder der er meget langt fra hinanden, både geografisk og kulturelt. Vores Tredje Tradition gør det muligt at medlemskab kan være det samme for addicts på meget forskellige steder, og at vores budskab kan høres og forstås på tværs af sprog og kulturer. Et medlem delte: "Skønheden i NA blev meget virkelig, da jeg så medlemmer på et NA-konvent, kramme hinanden og sidde sammen, selv om deres hjemlande var på kanten af en krig." Måske er det meget tydeligt når vi ser så stærke forskelle smelte væk, men det kan være lige så stærk en oplevelse at sidde på et møde eller tjene sammen med en anden addict, som vi tidligere har haft en personlig konflikt med.

Vores eneste forudsætning for medlemskab er et ønske om at stoppe med at bruge, og vores vision er at det vil blive muligt for enhver af os, at finde bedring på vores eget sprog og i vores egen kultur. Vi kan høre NA tale til os med ord vi forstår, og erfare den frihed, som vores program lover, uanset hvem vi er eller hvor vi er. Tradition Tre tilbyder vores program til alle addicts med et ønske om at stoppe med at bruge. Den gør det muligt for vores Fællesskab at vokse og udvikle sig ud over vores vildeste drømme.

Spørgsmål til serviceworkshops

Nedenstående spørgsmål kan være en måde at begynde – eller fortsætte – en diskussion eller workshop med fokus på denne tradition.

1. Hvad er relationen mellem denne serviceenhed og den addict der stadig lider?
2. Hvem mangler på vores møder? Hvordan påvirker udenforstående spørgsmål de muligheder addicts i vores lokalområde har for at finde bedring i NA - og hvorfor?
3. Er der nogen addicts vi tror, vi ikke kan nå? Hvilke forbehold har vi om at række ud?

4. Hvordan hjælper vores serviceenhed grupperne med at række ud til alle addicts i vores lokalområde? Hvilke udfordringer møder vores grupper med at praktisere Tradition Tre? Hvordan hjælper vi grupperne vi tjener med deres indsats? Er der mere vi kan gøre?
5. Hvordan tager vores serviceenhed imod nye betroede tjenere? Hvilken form for støtte tilbyder vi nye betroede tjenere? Hvordan kan nykommere deltage i service?
6. Hvilke forudsætninger, ud over ønsket om at komme i bedring, er nødvendige for at lave service? Hvorfor er de nødvendige? Hvilke forskellige muligheder er der for at tjene i denne serviceenhed?
7. Hvordan påvirker vores personlige relation til anonymitet vores evne til at tjene? Hvordan hjælper vores forståelse af anonymitet til accept af andres måde at tjene på? Hvilke konsekvenser kan det have, hvis vores anonymitet bliver brudt?
8. Hvordan bidrager denne Tradition til vores forståelse af anonymitet? Hvordan bidrager anonymitet til vores forståelse af denne Tradition? Hvordan praktiserer vi anonymitet i forbindelse med denne Tradition?
9. Diskutér hvordan denne Tradition er forbundet med et eller flere af De Tolv Koncepter. Hvad lærer disse forbindelser os om vores serviceindsats?
10. Hvad mere kan vi gøre for at bringe denne Traditions principper ind i vores serviceindsats? Hvad kunne vi gøre anderledes for bedre at udføre vores service?

Vores Tredje Tradition kan sætte os fri af de forbehold vi måtte have om medlemskab og hinanden. Vi har ikke noget vi skal bevise, ingen vi skal imponere, intet at miste ud over vores unødvendige lidelse og intet at opnå udover vores frihed.

Denne enkle erklæring skaber en forpligtelse til sammenhold, anonymitet og programmets styrke. At tage beslutningen om at melde os ind i Narcotics Anonymous er den første af mange beslutninger vi kommer til at træffe som medlemmer. Vi der har været fuldstændig styret af vores addiction, er nu frie til at tage beslutninger som vil redde vores liv -- og livet for mange andre.

Når vi tager en beslutning om at give NA en chance, har vi ingen idé om hvor det vil føre os hen. Ønsket sender os ud på en rejse, der kan sætte os fri af besættelse og tvangsmæssighed. Denne beslutning er begyndelsen på en ny måde at leve på. At blive en del af fællesskabet med andre, sætter os fri til at være os selv.

TRADITION 4

Hver gruppe skal være selvstyrende, undtagen i sager der berører andre grupper eller NA som helhed.

Bedring er en vedvarende rejse mod frihed. Når vi lever NA-programmet, erfarer vi til stadighed nye muligheder for udvikling, og opdager også vores begrænsninger. Vores ansvar øges i takt med at vores liv bliver bedre. Frihed bliver meget mere kompliceret og meget smukkere.

Vores oplevelse af frihed er mere end bare fraværet af grænser. I takt med at vi udvikler os gennem trinene, ser vi måderne addictionen lagde snærende bånd på os, og vi begynder at forstå hvordan selvcentrering, frygt og modvilje fortsat binder os. I takt med at vores visioner bliver klarere, ser vi mere og mere håb i horisonten. Frihed kan forvandles fra en fantasi om at gøre alt hvad vi har lyst til, til en evne til at leve med glæde og taknemmelighed i vores aktuelle virkelighed.

Vi afvejer selvstyre med ansvarlighed. Når vi har fokus på vores formål, giver vores selvstyre mere mening. Den ansvarlige udøvelse af selvstyre hjælper os til at se vores relationer og forpligtelser tydeligere og til at bruge vores kreativitet, fantasi og entusiasme til at hjælpe med at opfylde vores formål – i vores grupper, i vores liv og når vi tjener vores Højere Magt.

At have et formål gør vores frihed betydningsfuld. Vi har brug for betydning for at gøre vores selvstyre konstruktivt. Vores gruppes selvstyre bliver et redskab for bedring når vi husker vores hovedformål – vores personlige selvstyre bliver så meget mere kraftfuldt, når vi kender vores eget formål og har en følelse af at vores liv betyder noget.

*Forståelse og accept af os selv er en af bedringens gaver.
Selvstyre giver os mulighed for at udtrykke
hvem vi er med integritet og at bringe et budskab:
sandheden af vores egen erfaring – på vores egen måde.*

Tradition Fire

Vores Tradition om selvstyre sikrer at enhver NA-gruppe er i stand til at bringe budskabet efter bedste evne. Hver gruppe tager beslutninger for sig selv og tager ansvar for disse beslutninger. Resultatet er, at vi hver især er i stand til at komme i bedring med fuldstændig kreativ frihed. Vi finder måder at række ud der giver mening for os, og vores gruppe tager beslutninger som bedst muligt tjener de addicts, der deltager.

Vi kan ikke praktisere en af Traditionerne uden de andre, og de andre elleve Traditioner hjælper med at forme vores selvstyre og minder os om grænserne for det. Vi bringer et NA-budskab og vi er en del af et Fællesskab, der strækker sig fra vores mødelokale gennem vores lokalområde og verden rundt. Vores handlinger har altid en indflydelse på dem omkring os, og

vi kan hele tiden vælge, hvad vi ønsker den skal være. Vi kan være en drivkraft for sammenhold, når vi sørger for en varm og åben atmosfære for bedring. Det er en beslutning: Vi kan også beslutte os for at være splittende, eksklusive og firkantede. Men det vil sandsynligvis ikke være attraktivt særlig længe, og vil nok ikke holde os clean. Da personlig bedring afhænger af NA-sammenhold, opfordrer Tradition Fire os til at overveje hvilken indflydelse vores handlinger vil have på andre addicts, grupper og NA som helhed.

Frihed og ansvarlighed går hånd i hånd. Vores grupper er selvstyrende men bliver opfordret til at være omhyggelige med de måder vores handlinger eventuelt "berører andre grupper eller NA som helhed" – hvilket vil sige NA i vores lokalområde, resten af NA-Fællesskabet og vores forbindelse med dem udenfor NA. Vores selvstyre er dyrebart for os, og til tider forsvarer vi det voldsomt. Det vigtigste vi kan bruge vores selvstyre til er at bringe budskabet. Det er vores opgave at sikre, at når vi udøver selvstyre, gør vi det på måder der fremmer, snarere end hæmmer, vores indsats med at bringe budskabet. Vores selvstyre er en del af et større hele – på samme måde som vi ser vores grupper, vores servicekomitéer og os selv som en del af noget større. Denne Tradition sætter os fri og sætter grænser for os på måder, som formelle regler eller procedurer aldrig ville kunne.

Selvbesættelse er kernen i vores sygdom, og et af kendetegnene ved selvbesættelse er at vi ikke ser den virkning vores handlinger har på folk omkring os – eller at vi bare er ligeglade. I bedring indser vi, at vi har indflydelse på folk i vores liv. Når vi ser på den skade vi gør i vores addiction, og den kærlige hjælp vi tilbyder i bedring, bliver det tydeligt at vores handlinger rent faktisk gør en forskel. Tradition To lærer os om gruppesamvittighed, og Tradition Fire opfordrer os til at lade den samvittighed være vores vejleder.

I Narcotics Anonymous siger vi at "vores budskab er håb og løftet om frihed," men de fleste af os kommer hertil uden at ane hvad frihed vil sige, eller hvordan det føles. Det er en rød tråd i vores historier: I addiction søgte vi frihed men fandt os selv fængslede. I takt med at vi oplever frihed fra aktiv addition, begynder vi at få en bedre fornemmelse for hvad bedring betyder – frihed fra besættelse og tvang, glæden ved at træffe vores egne valg, at finde vej til vores egen bedring, og at lære hvem vi er og hvad vi tror på. Vores oplevelse af frihed hænger uløseligt sammen med vores udvikling af integritet.

Når vi modnes i bedring, lærer vi at praktisere sund dømmekraft i forhold til hvordan vi tager beslutninger, vælger hvem eller hvad vi kan have tillid til, og hvordan vi lever op til vores ansvar. Umodne og urealistiske forventninger er konsekvensen af usund afhængighed af andre. Når det ikke har været muligt for os at træffe beslutninger i vores liv, har vi brug for erfaring for at lære at blive gode til det. Ansvarlig brug af selvstændig dømmekraft udvikles i en atmosfære af frihed. Når vi træffer ansvarlige beslutninger for os selv, udvikler vi vores samvittighed og modenhed.

I vores grupper står det os frit for at bringe budskabet på lige den måde, der virker mest hensigtsmæssig for os. Det fritager os ikke fra at skulle stå til ansvar over for vores fæller. Faktisk opfordres vi til at overveje dette, hver gang vi træffer en beslutning: Hvordan vil dette påvirke andre grupper? Hvad vil konsekvenserne være for NA som helhed? Denne ansvarlighed lærer os at vi skal *se efter*; vores trinarbejde hjælper os med at *se*.

Tradition Tre frigør os fra behovet for at dømme andre medlemmer, og Tradition Fire frigør os fra behovet for at dømme andre grupper. Tradition Fire og Fem set i sammenhæng minder os om, at der er mange måder at leve op til vores formål. Så længe det at bringe budskabet er vores første prioritet, hjælper vores mangfoldige måder, strukturer, personligheder og kulturer os med at nå addicts og at skabe de bånd, der giver os næring.

Ord for ord

Definér, uddyb eller tydeliggør ordene eller vendingerne i denne Tradition, hver for sig eller i forhold til hinanden, ved at skrive eller tale om dem med din sponsor eller andre NA-medlemmer.

Eksempel: undtagen

Når en udtalelse er sand, men ikke gælder i en specifik sammenhæng, bruger vi ordet *undtagen*. *Undtagen* frigør os fra tendensen til at være sort-hvide. Både i Niende Trin og Fjerde Tradition, tjener ordet *undtagen* til at moderere vores gode intentioner, før vi går for vidt og gør skade. Vi lærer at kende forskel på vores impulser, tvangstanker, fikse idéer – og vores Højere Magts vilje. *Undtagen* sørger for, at vi ikke maler os op i en krog; i denne Tradition opfordrer det os til tænke på andre, når vi træffer beslutninger. Det er en begrænsning, men ikke en blokering. Vi kan stadig være kreative, uafhængige, forenede og ydmyge inden for rammerne af vores principper.

Åndelige principper

Hver Tradition er et konkret udtryk for en række åndelige principper. Nedenstående liste af principper og værdier kan være nyttig, når vi overvejer hvordan vi anvender denne Tradition. Udforsk dem på skrift eller diskutér dem med din sponsor eller andre NA-medlemmer. Hvis andre principper eller værdier, som ikke er på listen, synes relevante for dig, så tag dem med.

Uafhængighed	Frihed	Ansvarlighed	Ydmyghed
Åbensindethed	Tillid	Medfølelse	Forbundethed
Kærlighed	Sammenhold	Anonymitet	Uselviskhed
Service	Forpligtelse	Stabilitet	Kreativitet
Selvstyre	Integritet		

Eksempel: kreativitet

For nogle af os, kan det virke mærkeligt at finde kreativitet på en liste over åndelige principper, men vores pamflet *En anden synsvinkel* nævner kreativ handling som et af målene i bedring på linje med frihed og velvilje. "[Kreativ] handling er ikke en mystisk metode," forklarer pamfletten, "selvom det er et personligt arbejde [...] Ofte er det bare at handle spontant på de fornemmelser og følelser, som vi tror vil gavne andre eller os selv."

For at være kreative, må vi give slip. Når vi er bundet af usikkerhed og behovet for kontrol, ender vores forsøg på kreativitet i lidelse og frustration. Når vi giver os selv den frihed til at lytte til den indre stemme og handle på den, bliver vi overrasket over hvad vi kan, og hvad vi opdager i os selv. Nogle af os udtrykker vores kreativitet i kunst eller musik, men ofte er det, når vi tjener uselvvisk, at vores kreativitet bedst kommer til udtryk. Når vi oplever vores service som kreativ handling, oplever vi os selv som et instrument og som en del af noget større. Uselvvisk service er en form for kreativitet, der er tilgængelig for os alle. Vores handlinger har et formål og vores liv har betydning. Når vi står ved vores kreativitet og giver os selv lov til at lade den komme til udtryk, ser vi vores Højere Magts vilje med os udfolde sig.

Til medlemmer

Selv om denne Tradition helt klart fortæller os om *gruppe*-selvstyre, finder mange af os det brugbart at anvende disse principper i vores personlige liv. Personligt selvstyre giver os mulighed for at være os selv, og det er præcis ved at være os selv, at vi bedst er i stand til at bringe budskabet til en anden lidende addict. Det er fordi vi er så forskellige – da enhed aldrig må kræve ensartethed – at vi kan være tro mod os selv og ærlige om vores erfaring. Denne ærlighed er det stærkeste redskab vi har i vores indsats for at bringe budskabet.

I aktiv addiction var vi mere end villige til at proklamere vores selvstyre, og benytte enhver lejlighed til at erklære vores "frihed". Eller måske stræbte vi aldrig efter personligt selvstyre, fandt måske en falsk tryghed i vores håbløse afhængighed og opfattede manglen på ansvarlighed som frihed. I bedring, kommer vi til at forstå det slaveri vi forvekslede med frihed, og vores bedring er en fremadskridende proces med at befri os selv fra addictionens lænker.

At opnå frihed i bedring er ikke det samme som at slippe for ansvar. De forpligtelser vi har i vores liv, vil være forskellige afhængigt af de relationer vi har, og de roller vi har i de relationer. I jobs, i service, i vores samfund og familier påvirker vores handlinger andre. Hvilken virkning har vores handlinger på Narcotics Anonymous? Hvilken virkning har de på vores familier, vores venner, vores kollegaer og vores samfund? Vi begynder at forstå at vi ikke er alene – vi lever i forbindelse med andre, selv når vi ikke føler os specielt forbundne – og vores handlinger har betydning.

Vi tillægger ikke alle personligt selvstyre den samme værdi. Faktisk kan det for nogle af os være længe siden, at vi har taget nogen som helst beslutninger for os selv. Nogle af os har været på institutioner; andre forblev afhængige af deres familier. Nogle af os var i relationer eller organisationer hvor vores selvstyre var indskrænket. At tage selv de enkleste beslutninger kan være udfordrende, og måske finder vi nogen eller noget til at tage beslutningerne for os. I vores personlige liv ligner selvstyre i høj grad selvbestemmelse: Vi øver os i at anvende de redskaber vores åndelige principper udstyrer os med og begynder at skabe et liv vi kan acceptere. Selv når der er alvorlige begrænsninger i vores fysiske formåen eller i vores personlige frihed, kan vi føle os fri. Et ældre medlem, som havde vænnet sig til fysiske begrænsninger, definerede frihed som "evnen til at elske uden frygtens snærende bånd". Når vi er i stand til at betragte frihed som en åndelig tilstand, er vi mindre tilbøjelige til at lede efter dens begrænsninger, og mere åbne for at udforske de enorme muligheder den giver.

Spørgsmål til medlemmer

Nedenstående spørgsmål kan være en måde at begynde – eller fortsætte – processen med at skrive, reflektere og tale om denne Tradition med din sponsor eller andre NA-medlemmer.

I NA

1. Hvad er forskellen på personligt selvstyre, min vilje og egenrådighed?
2. Hvordan praktiserer jeg selvstyre som medlem af NA-fællesskabet? Hvad betyder selvstyre for mig i sammenhæng med min personlige bedring? I NA-service?
3. Hvad er sammenhængen mellem mit personlige selvstyre og vores fælles velfærd? Hvordan finder jeg en balance mellem det jeg ønsker, det jeg behøver og det, der er godt for helheden?
4. Hvordan kan jeg udøve personligt selvstyre på en måde, der gavner vores fælles velfærd? På hvilke måder kunne det virke som om mine beslutninger kunne belaste mit forhold til NA? Hvordan kan jeg forlige mit personlige selvstyre med min frygt for fordømmelse?
5. Hvordan bidrager denne Tradition til min forståelse af anonymitet? Hvordan bidrager anonymitet til min forståelse denne Tradition? Hvordan praktiserer jeg anonymitet i forbindelse med denne Tradition?
6. Beskriv hvordan denne Tradition er forbundet med et eller flere af de Tolv Trin. Hvad lærer disse forbindelser mig om min bedring?
7. Hvad mere kan jeg gøre for at føre principperne i denne Tradition ud i livet? Hvordan ville det ændre mine attituder og handlinger at anvende denne Tradition?

I alt, hvad vi foretager os

8. Hvordan har jeg anvendt denne Tradition uden for NA? Hvordan kunne principperne i denne Tradition ellers vejlede mig i min måde at tænke på eller i mine handlinger?
9. Hvad er min forståelse af forholdet mellem selvstyre og velvilje?
10. Hvilke udfordringer oplever jeg, når jeg forsøger at give mig selv og andre plads til selvstyre?
11. Hvordan afvejer jeg uafhængighed og ansvarlighed?
12. Hvilken indflydelse har min integritet på min frihed?
13. Hvad er lighederne og forskellene mellem frihed og selvstyre?
14. Hvordan bliver min opfattelse af selvstyre forvrænget af trodsighed?
15. Hvordan udøver jeg selvstyre i forbindelse med mine personlige relationer? Mine arbejdsrelationer? I service i mit lokalområde og i andre organisationer?

Til grupper

Denne Tradition henvender sig til vores grupper, og det er vigtigt at vi har dette for øje når vi udforsker andre anvendelser af dens principper. Tradition Fire fortæller os, "Hver gruppe skal være selvstyrende, undtagen i sager der berører andre grupper eller NA som helhed." I ordene *skal være* ligger der, at det er en hensigt frem for et krav. Nogle gange må en gruppe acceptere hjælp og støtte fra andre grupper eller fra NA-servicekomitéer. Der er tidspunkter hvor det giver mening at andre medlemmer fra området træder til for at støtte en gruppe i vanskeligheder. Til tider kan etablerede grupper bakke op om andre grupper, der er geografisk

afsondrede eller opfylder særlige behov. I de tilfælde er det en god idé nøje at overveje hjælpens art og at opstille nogle mål for at hjælpe gruppen til at opnå fuldt selvstyre og selvforsyning.

Mens addiction og bedring er fælles bånd vi alle deler, er vi på andre måder meget forskellige. Nogle af vores forskelligheder er indlysende, og andre mindre tydelige; nogle af vores forskelle betyder meget mere i verden omkring os end i NA. Men de har indflydelse på hvordan vi ser og oplever vores relationer med hinanden. Selvstyre indebærer at vores grupper kan udforme deres møder som de vil for at være tiltrækkende for addicts, så længe hovedformålet er at bringe budskabet til den addict, der stadig lider.

Det lille hæfte om gruppen opregner seks punkter, forankret i vores Traditioner, som hjælper os til at forstå grundlaget for hvad der udgør en gruppe:

- Alle medlemmer i gruppen er stof-addicts, og alle stof-addicts er berettiget til at være medlemmer.
- Som gruppe er de selvforsynende.
- Som gruppe er deres eneste formål, at hjælpe stof-addicts til bedring gennem tilegnelsen af Narcotics Anonymous' Tolv Trin.
- Som gruppe har de ingen tilknytning til andre foretagender udenfor Narcotics Anonymous.
- Som gruppe udtaler de sig ikke om emner udenfor NA.
- Som gruppe er deres forhold til offentligheden baseret på tiltrækning frem for agitation.

Selv når vi tager disse seks punkter i betragtning, har hver gruppe masser af frihed til finde måder at opfylde hovedformålet, som afspejler gruppens kollektive samvittighed. Ingen af vores Traditioner står alene. En god måde at vurdere, om et emne eller en beslutning "berører andre grupper eller NA som helhed", er omhyggeligt at overveje, om vores beslutning er i overensstemmelse med den vejledning, som vores øvrige Traditioner giver os. Som et eksempel kan ønsket om at støtte andre medlemmer, der har et fælles behov, foranledige os til at skabe en specialiseret mødestruktur. Vi må huske at Sjette Tradition advarer imod anbefaling og tilknytning og at Tiende tradition advarer omkring faren ved at udtrykke holdninger til udenforstående spørgsmål. Vi kan under ingen omstændigheder skabe en mødestruktur, der er tilpasset addicts med særlige religiøse eller filosofiske synspunkter, eller en gruppe der er forbeholdt medlemmer, der også er medlemmer af en anden organisation udenfor NA, eller en gruppe der bruger andet materiale end NA-litteratur. At gøre sådan ville række langt ud over hvad selvstyret i Tradition Fire giver os ret til ved at anbefale eller knytte os til disse udenforstående grupper, interesser eller trosretninger. Selvstyre giver os friheden til at prøve nye ting, og vi udviser mod når vi finder nye veje til bedre at bringe vores budskab. At vi søger vejledning fra de øvrige elleve Traditioner, når vi prøver nye ting, giver os muligheden for at gøre dette uden at gå på kompromis med vores principper.

NA er yderst forskelligt fra sted til sted. Nogle steder er møderne meget lig hinanden; andre steder er de meget varierede i deres struktur og stil. Det kan nogle gange være svært for medlemmer at skelne mellem Traditionerne – de vejledninger der holder os i live og fri – og lokale sædvaner. Det gælder især når disse lokale sædvaner er gennemgående på alle møder. Det kan være noget så enkelt som måden mødet afsluttes på eller så omfattende som forslag

eller annonceringer, der er enslydende over en hel region. Vi kan blive overrasket, når vi besøger nye steder og opdager, hvor forskelligt møder kan udføres – og stadig fungere.

Selvom lokale NA-sædvaner kan gøre Fællesskabet mere eller mindre attraktivt for os, skal vi omhyggeligt overveje beslutninger om at lave om på dem. Når vi tager en beslutning om at gøre noget anderledes, skal vi gøre det af en grund. Vores indsats bør være rettet mod at hjælpe addicts til at blive mere opmærksomme på budskabet, hvis vi præsenterer det på en anden måde, ikke mod selv at få opmærksomhed.

Vores grupper, vores naboer og vores Fællesskab som helhed er forbundet af sammenhold. Forbindelserne mellem dem er som tråde i et edderkoppespind; så fine at de næsten er usynlige, men også stærke og fleksible. De forbindelser er vores fælles principper, og når vi drager god nytte af disse principper, i vores udøvelse af selvstyre, kan vi være sikre på, at vi styrker NA som helhed.

Spørgsmål til grupper

Nedenstående spørgsmål kan være en måde at begynde – eller fortsætte – en gruppestatus eller diskussion med fokus på denne tradition.

1. Hvordan kan NA-grupper drage fordel af kreativ frihed? Hvordan kan NA som helhed?
2. Hvordan ved vi som gruppe hvad der berører andre grupper? Hvordan berører vores gruppebeslutninger Fællesskabet som helhed?
3. Hvorfor er kommunikation vigtig i gruppesamvittigheden? Hvad gør vi for at sikre en fortsat kommunikation og opmærksomhed på behovene i NA som helhed?
4. Hvordan er vores gruppes indsats for at udtrykke sit særkende direkte forbundet med det at bringe budskabet? Prøver vi nogensinde at være anderledes bare for at være anderledes?
5. Hvordan udøver vi gruppeselvstyre på en måde der bidrager til NA-sammenholdet?
6. I hvilke sammenhænge kan vores udøvelse af selvstyre have en negativ indflydelse på andre grupper eller NA som helhed?
7. NA-servicekomitéer er direkte ansvarlige over for NA-grupper; med tanke på selvstyre, hvilket ansvar og hvilke forpligtelser har NA-grupper så over for NA-servicekomitéer?
8. Hvorfor er NA's omdømme så vigtigt i samfundet? Hvilken rolle spiller hver enkelt gruppe i NA som helheds omdømme? Hvordan bidrager vores gruppe til offentlighedens opfattelse af NA?
9. Hvordan kan denne tradition hjælpe os med at forstå anonymitet? Hvordan kan anonymitet hjælpe os med at forstå denne tradition? Hvordan praktiserer vi anonymitet i forbindelse med denne tradition?
10. Diskutér hvordan denne Tradition er forbundet med andre Traditioner. Hvad lærer disse forbindelser os om vores gruppe?

11. Hvad mere kan vi gøre for at bringe denne Traditions principper ind i vores indsats som gruppe? Hvad kunne vi gøre anderledes for bedre at opfylde vores hovedformål?

I service

Det er afgørende for os at huske, at selvom vores grupper er selvstyrende, er vores servicekomitéer det ikke. Vores koncepter minder grupperne om at delegerede den nødvendige autoritet så vores service kan fungere, men de minder os også om at den endelige autoritet påhviler grupperne. Dette betyder ikke at Tradition Fire ikke har betydning for servicekomitéer. Der er i hvert fald to afgørende måder servicekomitéer må forholde sig til denne tradition, og de er meget forskellige.

Den første er måske den vigtigste: Alle vores serviceenheder eksisterer for at hjælpe grupperne med at bringe budskabet. Det kan være let at glemme dette ansvar, når vi bliver opslugt af kontroverser eller laver service der synes langt væk fra grupperne. Støtter vi grupperne i at være selvstyrende eller fremmer vi en atmosfære af afhængighed eller lydighed? Står grupperne til ansvar over for deres servicekomitéer eller er det omvendt? I service, ligesom i vores personlige bedring, kan vi få store problemer, når vi begynder at tro vi ved bedst. Vi hjælper vores grupper når vi løser de opgaver der ellers kunne aflede dem fra deres hovedformål. Vi hjælper vores grupper når vi har en effektiv kommunikation og når vi støtter grupperne i at dele serviceerfaring og -redskaber, der virker. I service virker det bedst når vi lytter efter, hvor vi kan mødes, snarere end at lede efter måder at bevise, at vores idéer er bedre. Vi tjener vores grupper bedst, når vores service er tilregnelig, uselvisk og enkel. Egoer, modsætninger og splittelse, hvor som helst i vores fællesskab, påvirker atmosfæren af bedring i grupperne.

Selvom vores servicekomitéer ikke er selvstyrende, løser de mange opgaver – og tager ind imellem beslutninger – uden at involvere de grupper, der har givet dem autoriteten. Dette er den anden måde, servicekomitéer må forholde sig til denne tradition: at overveje omhyggeligt hvordan deres handlinger påvirker grupperne og NA som helhed. De samme spørgsmål, som vi stiller i grupperne, kan vi måske tilpasse til vores servicekomitéer: Har de beslutninger vi tager eller de handlinger vi udfører indflydelse på andre grupper eller NA som helhed? Er dette en snak vi skal have med ud i grupperne? Koncept Otte minder os om at service er afhængig af "integritet og effektivitet i vores kommunikation" og kommunikation er mere end bare rapporter frem og tilbage. At have åbne og oprigtige diskussioner sammen som fællesskab, om de emner vores servicekomitéer står over for, kan hjælpe os til at undgå de kontroverser, der ofte følger af at handle først og søge vejledning bagefter.

Når vi overvejer hvordan vores beslutninger påvirker andre, især grupperne vi tjener, giver det os en anledning til at udvise ansvarlighed når vi gennemtænker hvilke beslutninger, der hører hjemme i komitéen og hvilke, der kræver en bredere diskussion. Servicekomitéer som ikke er i direkte berøring med grupperne, såsom offentlig information, konventkomitéer, eller lokale oversættelseskomitéer, er ikke altid opmærksomme på vigtigheden af åben kommunikation for at opbygge konsensus, der rækker ud over komitéens grænser. En beslutning om at gå videre med busreklamer i en by førte til at møder blev overvældede og var uforberedte på at skulle tage imod så mange nykommere. Et andet lokalområde

koordinerede nykommerworkshops med deres opsøgende arbejde og var på den måde i stand til at støtte grupperne frem for at overvælde dem. Konventkomitéers beslutning om at ændre priser eller placering kan give god mening i komitéen, men beslutningen kan opleves som hårdhændet eller ekskluderende, hvis den ikke bliver diskuteret åbent i området inden.

I servicekomitéer går Tradition Fire hånd i hånd med Tradition Et: Hvordan understøtter vores handlinger sammenhold, hvordan understøtter vi grupperne, og hvordan kan vi blive bedre til at fremme sammenhold og nå til konsensus?

Tradition Fire opfordrer os til at afdække grænserne for hvad vi kan gøre selv, og grundigt at overveje hvornår entusiasme begynder at blive til egenrådighed. Gruppeselvstyre har muliggjort at NA-programmet kan nå ud over talløse sproglige og kulturelle barrierer for at hjælpe addicts med at finde bedring. Vores servicekomitéer kan opnå tillid fra grupperne, de tjener, så de kan være fleksible og tilpasse sig behovene i de enkelte lokalområder, men denne tillid bør ikke sidestilles selvstyre.

Spørgsmål til serviceworkshops

Nedenstående spørgsmål kan være en måde at begynde – eller fortsætte – en diskussion eller workshop med fokus på denne tradition.

1. Hvorfor er kreativ frihed vigtig i Narcotics Anonymous-grupper? Hvordan kan vi støtte grupperne i at udtrykke deres selvstyre og kreative frihed?
2. Hvad er nogle eksempler på hvordan selvstyre og Tradition Fire virker anderledes på grupper end på servicekomitéer?
3. Hvordan erfarer vores servicekomitéer, hvad der er vigtigt for grupperne i vores område? Hvordan involverer vi grupperne i planlægningen af lokal service? Involverer vi alle i vores område?
4. Hvordan lever vores serviceindsats op til behovene og ønskerne hos de grupper, vi tjener? Hvordan sikrer vores servicekomitéer at deres beslutninger og handlinger er i overensstemmelse med de lokale behov? Hvordan hjælper ydmyghed os til at tjene effektivt?
5. Hvordan har beslutninger, vi har truffet for nylig, påvirket vores lokale grupper? Er vi på vej til at træffe beslutninger, der vil påvirke vores lokale grupper?
6. Hvilken rolle spiller effektiv kommunikation i vores serviceindsats? Hvor fungerer kommunikationen i vores lokale NA-område og hvor gør den ikke? Hvordan kan vores kommunikation blive mere effektiv?
7. På hvilke måder behandler vi spørgsmål, der påvirker NA som helhed? Hvordan afgør vi om vores handlinger påvirker andre lokale servicekomitéer? Hvad er vores ansvar som del af et verdensomspændende Fællesskab?
8. Konkurrerer vores arrangementer med andre lokale arrangementer? Er antallet af arrangementer, aktiviteter og konventer for højt, for lavt eller bare passende?
9. Hvordan bidrager denne Tradition til vores forståelse af anonymitet? Hvordan bidrager anonymitet til vores forståelse af denne Tradition? Hvordan praktiserer vi anonymitet i forbindelse med denne Tradition?

10. Diskutér hvordan denne Tradition er forbundet med et eller flere af De Tolv Koncepter. Hvad lærer disse forbindelser os om vores serviceindsats?
11. Hvad mere kan vi gøre for at bringe denne Traditions principper ind i vores serviceindsats? Hvad kunne vi gøre anderledes for bedre at udføre vores service?

Selvbestemmelse — evnen til selv at træffe beslutninger — er en del af det vi stræber efter i bedringen. Forståelse af hvad selvbestemmelse betyder, når vi er en del af et større Fællesskab, kan hjælpe os til at forstå forholdet mellem vores magtesløshed og ansvarlighed, mellem vores handlinger og folk omkring os, mellem vores gruppe og Fællesskabet, vi alle deler.

Tradition Fire befrier os fra behovet for at regulere andres opførsel, samtidig med at den udfordrer os til at kigge grundigt på konsekvenserne af vores egen. Vores enkle retningslinje for medlemskab, beskrevet i Tradition Tre, og vores grupperes selvbestemmelse beskrevet i Tradition Fire, skaber betingelserne for at kunne praktisere Tradition Fem — at bringe budskabet til den addict, der stadig lider, på enhver måde der giver os muligheden for at være ærlige, fyldt med håb og ydmyge. Anonymitet minder os om at i Narcotics Anonymous er vi ligeværdige medlemmer, der deler vores erfaring, styrke og håb. Vi hverken dirigerer, håndhæver eller regerer; enhver af os bringer budskabet på den måde der passer til os, og sammen danner vi grupper, service, fællesskab og lokale sædvaner, med ansvarlighed og kreativ frihed.

TRADITION 7

"Enhver NA-gruppe bør være fuldstændig selvforsynende og afslå bidrag udefra."

Praktisering af selvforsyning er afgørende for vores frihed. Igen og igen beskriver vi addiction på den samme måde: Én er for mange og tusind aldrig nok. Den følelse af "aldrig nok" kan blive hos os langt ind i bedringen. Det er svært at tro på, at vi vil få opfyldt vores behov, at vi vil være i stand til at tage hånd om de ting, som er vigtige for os, eller at vi nogensinde kan føle os tilfredse. Frihed fra denne desperation er en del af det at få genskabt vores tilregnelighed. Når vi opdager, at vi kan opfylde vores egne behov, begynder vi at føle, at vi har en fremtid.

Vores selvforsynende grupper viser os, hvordan vi skal leve. Hver gruppe lever op til sit ansvar og tager beslutninger i overensstemmelse med sine ressourcer og værdier. Penge er en del af dette billede, men det er ikke vores eneste ressource. Selvforsyning kræver handling og sammenhold. Hver af os bidrager med tid, energi, kreativitet, erfaring og kærlighed. Når vi forpligter os til selvforsyning, tager vi ansvar for vores velbefindende og vores fremtid. Vi beskytter os selv mod udefrakommende indflydelse.

Syvende Tradition er vores erklæring om overflod og deling, tilfredshed og støtte; vores forpligtelse over for den addict, der stadig lider, og over for os selv. At tro på selvforsyning er en kæmpe tillidserklæring. Vi overgiver os til idéen om, at vi vil være tilstrækkelige. Selvom vores ressourcer ikke altid matcher vores forhåbninger, kan vi forblive clean og bringe budskabet.

Så længe vi har hinanden og Narcotics Anonymous, har vi alt, hvad vi behøver. Vores forpligtelse til selvforsyning betyder ikke, at vi skal klare det hele selv - det betyder, at vi gør det sammen.

Tradition Syv

Fra de første møder, vi går til, kender mange af os denne som "pengetraditionen", som danner grundlaget for vores økonomiske praksis. Tradition Syv handler dog om meget mere end penge. Tradition Syv er en nøgle til vores sammenhold og uafhængighed. Selvforsyning sikrer, at vores budskab forbliver klart og sandt, at vi forbliver principfaste og uafhængige. Forpligtelsen til selvforsyning er en udfordring, og vi vokser i processen med at tage imod udfordringen.

Selvforsyning er tæt forbundet med idéen om selvbestemmelse: Vi er frie til at træffe vores egne beslutninger og udstikke vores egen kurs. Vores frihed er for værdifuld til at blive målt i penge. Og alligevel er det, at have penge nok til at dække vores udgifter, en del af måden, hvorpå vi bevarer vores frihed. Hvis nogen udenfor NA støttede os, ville de uvægerligt ende med at få indflydelse eller kontrol.

Dette er vores Fællesskab. Vi bærer det, vi er ansvarlige for det og vi bestemmer hvad Narcotics Anonymous står for. Som Fællesskab betaler vi vores egne udgifter, skriver vores egen litteratur, bringer vores eget budskab og arbejder med vores eget program. Ingen andre har kontrol over eller indflydelse på vores budskab. Det er ikke stædighed eller stolthed som holder forpligtelsen stærk; det er viden – født af benhård erfaring – om, at når vi går på kompromis med dette princip, ender det altid med en katastrofe. Vores historie er fuld af eksempler på, at vi har været konfronteret med dette valg; hver gang har vores overlevelse været afhængig af vores villighed til at stå fast.

Vores forpligtelse til selvforsyning sender også et unikt og overbevisende budskab til verden uden for. Det faktum at vi er selvforsynende ændrer karakteren af den kommunikation vi har med offentligheden. Vi søger ikke donationer eller legater; vi beder ikke om noget andet end muligheden for at drage omsorg og dele på NA-måden. Vi tilbyder et budskab om håb uden nogen betingelser hverken for den addict, der lider, eller for den institution, vi samarbejder med. På denne måde er Tradition Syv tæt forbundet med den vejledning vi får i Tradition Seks: Selvforsyning er én af mange måder hvorpå vi undgår tilknytning.

Gennem selvforsyning demonstrerer vi vores forpligtelse over for hinanden. Det arbejde, vi er i stand til at gennemføre gennem vores frivillige bidrag, er exceptionelt. Vi er vokset fra at være nogle få grupper til et verdensomspændende Fællesskab. Narcotics Anonymous lever i bedste velgående i lande over hele verden, og vores litteratur er tilgængelig på mange sprog, fordi addicts har været villige til at give frit og tjene uselvsk. Addicts bliver clean, kommer i bedring og finder en ny måde at leve på i Narcotics Anonymous i storbyer, i provinsen og på landet, i veletablerede NA-samfund og i spirende grupper. Når vi træder et skridt tilbage og betragter Narcotics Anonymous som helhed, er det et imponerende syn.

ORD FOR ORD

Definér, uddyb eller tydeliggør ordene eller vendingerne i denne Tradition, hver for sig eller i forhold til hinanden, ved at skrive eller tale om dem med din sponsor eller andre NA-medlemmer.

Eksempel: bidrag

Ordet *bidrag* kommer af tysk og betyder at "bære hen til". Hver af os bærer noget til NA, og sammen gør vi det, vi ikke kunne gøre alene. Når vi giver et bidrag, hvad enten det er til en samtale eller til en indsamling, deltager vi i noget – vi er en del af noget. Vi kan bidrage til en samtale ved at dele vores erfaring eller bidrage til en serviceindsats ved at dele ud af vores tid og energi. Sammenlign dette med *donation*, som kommer fra et ord, der betyder *gave*. Vi giver donationer til ting, vi sætter pris på, som vi ikke er en del af; vi bidrager til ting, som vi er en del af. Vi donerer måske til velgørenhed, men NA er ikke en velgørehedsorganisation. Vi bidrager med vores tid, energi, kreativitet, tanker og ja, vores penge, for at sikre, at vores Fællesskab består, at enhver addict har muligheden for at komme i bedring i NA og at vi forbliver levende og frie. Enhver servicehandling, hvor lille

den end måtte være, er et bidrag, som viser vores forpligtelse og vores taknemmelighed.

ÅNDELIGE PRINCIPPER

Hver Tradition er et konkret udtryk for en række åndelige principper. Nedenstående liste af principper og værdier kan være nyttig, når vi overvejer hvordan vi anvender denne Tradition. Udforsk dem på skrift eller diskutér dem med din sponsor eller andre NA-medlemmer. Hvis andre principper eller værdier, som ikke er på listen, synes relevante for dig, så tag dem med.

Taknemmelighed	Ansvarlighed	Tro	Integritet
Anonymitet	Frihed	Omhu	Enkelhed
Værdighed	Gavmildhed	Ydmyghed	Forpligtelse
Opofrelse	Sammenhold	Selvstyre	

Eksempel: gavmildhed

Den praktiske vejledning Tradition Syv giver – at afslå bidrag udefra og at være selvforsynende – beder os om at sætte handling på det åndelige princip gavmildhed. Vi kan kun beholde det vi har ved at give det videre, og det at lære at give ansvarligt og effektivt, kan være lige så meget en del af vores Tolvte Trin som det kan være en del af at praktisere Tradition Syv.

Vi håber, at en anden addict vil modtage det, som blev givet os kvit og frit, og vi udtrykker dette håb ved at give gavmildt af os selv for at hjælpe NA med at opfylde sit hovedformål. At praktisere gavmildhed kræver disciplin. Det indebærer ikke at give ud over det, vi formår, eller give løfter vi ikke kan holde. Når vi er involveret i service i vores lokale NA-samfund, ser vi værdien af stabile pålidelige bidrag; vi lærer også, at penge kun er en meget lille del af det, vi giver. Tid er uerstattelig, og er måske den mest værdifulde gave vi kan give. Vores tid, erfaring, kreativitet og håb, vores penge i kurven og vores opmærksomhed på mødet, er alle udtryk for gavmildhed og dele af vores bidrag til NA.

Til medlemmer

Selv for de af os, som ikke kan se den store sammenhæng mellem Traditionerne og vores personlige liv, virker Tradition Syv til at have en særlig betydning. At praktisere selvforsyning, er en stor forandring for de fleste af os. Addicts og ansvar er et umage par. Vi har en tendens til at bøvlle med grådighed, jalousi, forpligtelse og besiddertrang. Ofte tror vi, at vi har "pengeproblemer", når vi i virkeligheden slås med kontrol, mistænksomhed, usikkerhed og frygt. Tradition Syv viser os en vej til frihed fra disse utilstrækkeligheder, i takt med at vi lærer at stå til ansvar over for os selv.

Addiction er en grådig sygdom. Den tager alt fra os og vi tager fra folk omkring os. Vi kan se en klar forbindelse mellem Trin Ni og Tradition Syv, når vi indser, at det at være selvforsynende er en måde at gøre det godt igen over for samfundet og de mennesker, som holder af os. Hver gang en NA-gruppe eller komité afslår bidrag udefra, viser den, at den tager ansvar for sig selv. Vores erfaring som individuelle medlemmer er ikke så meget anderledes: Når vi rydder op i vores vraggods og tager ansvar for os selv, demonstrerer vi vores bedring for dem, som formentlig har fået mere end nok af vores tomme undskyldninger. At gøre godt igen, at tage hul på projektet med at være selvforsynende og lære ikke at leve over evne, er alle dele af processen med at få genskabt vores værdighed. Tilsammen tilbyder Tradition Syv og Trin Ni genoprettelse, genskabelse og afklaring.

At praktisere ydmyghed hjælper os til at være ærlige om vores vilkår. Vi lærer at leve og give indenfor rammerne af vores liv. Disciplin er ikke en praksis, der ligger lige til højrebent for de fleste addicts, og behovet for at sige "nej" til os selv, kan være noget af en udfordring. "Jeg ville invitere min sponsor ud at spise", delte en addict. "Hun ville ikke lade mig gøre det, fordi hun vidste, at jeg ikke havde råd til det. Det var ydmygende, men det hjalp mig til at indse, at jeg ikke skal lade som om jeg er et sted, jeg ikke er".

Vi går alle gennem perioder, hvor vi har brug for den ene eller den anden form for hjælp. At bede om hjælp kan være lige så meget i overensstemmelse med vores principper og lige så svært som alt andet, vi gør. At praktisere Tradition Syv i vores personlige liv betyder ikke, at vi aldrig har brug for hjælp, men at vi er ærlige over for os selv om den hjælp, vi har brug for, og den pris – økonomisk og åndelig - det har. Når vi tager os af os selv, så godt vi formår, vokser vores selvrespekt, og vores forhold til andre begynder også at ændre sig.

At leve i overensstemmelse med Tradition Syv indebærer ikke, at vi bliver uafhængige for enhver pris eller isolerede i vores selvbestemmelse. Principperne i denne Tradition hjælper os med at tage ansvar for os selv og vores beslutninger. Vi gennemtænker vores valg og deres konsekvenser, og kommer til at forstå forholdet mellem de valg, vi træffer, og de ting, der sker for os. I vores oplæsning, "Hvorfor er vi her", siger vi: "På grund af vores manglende evne til at acceptere personligt ansvar, skabte vi i virkeligheden vores egne problemer." Efter mange år i bedring ser vi måske dette mønster gentage sig. Løsningen ligger i beskrivelsen af problemet – at tage personligt ansvar frigør os fra vores selvskabte fængsler og gør os åbne for alternativer og valgmuligheder, som vi måske aldrig havde forestillet os.

Ærlighed over for os selv om vores økonomiske virkelighed er en del af at praktisere denne Tradition. Vi spørger måske os selv hvad det er passende for os at bidrage med til NA. At overveje dette spørgsmål i den større sammenhæng, hjælper os med at træffe en mere bevidst beslutning, end når vi bare graver tilfældigt efter småpenge i lommen på et vilkårligt møde. Et medlem delte: "Da jeg var ny, tiggede jeg, så jeg havde noget at putte i kurven. En anden addict fandt ud af det, og foreslog mig at komme tidligt til mødet og hjælpe med at sætte stole frem i stedet. Han sagde, at de havde mere brug for *mig* på mødet end mine penge." Vores penge i kurven er hverken mere eller mindre vigtige end vores opmærksomhed på speakeren eller vores hjælp med det praktiske. Det kræver både penge og tid at gøre det, vi gør. Og at bidrage med det vi kan, når vi kan, gør dette muligt.

Som medlem af en NA-gruppe, tager vi del i udviklingen af en samvittighed omkring hvordan gruppen lever op til sine forpligtelser og deltager i livet i det større Fællesskab. Vi bliver

opfordret til at tænke på både gruppens og NA's ressourcer og værdier i vores samfund set i forhold til vores hovedformål, og at overveje vores personlige forhold til NA som helhed. Når vi bliver involveret i vores hjemmegruppe og begynder at forstå mere om Narcotics Anonymous, retter vi vores opmærksomhed mod kurven – sommetider med dyb mistænksomhed. Nysgerrighed omkring hvor vores penge havner og hvordan de bliver brugt, motiverer mange af os til at lære om NA-service og hvordan det fungerer. Når betroede tjenere møder denne mistænksomhed med empati og åbenhed, tager det brodden af vores frygt. Vi holder fokus på vores hovedformål, ikke kun når vi tager beslutninger om vores ressourcer, men også når vi forklarer hvordan NA fungerer. Ærlig og åben kommunikation tillader hver af os at føle os trygge og inkluderede.

Vi opfordres til at tænke over denne Tradition på hvert møde, når kurven går rundt. Denne påmindelse, om at vi er fuldstændig selvforsynende, er også en forpligtelse over for nykommeren. Vi sikrer, at NA forbliver ikke-tilknyttet, og at et ønske om at stoppe med at bruge altid vil være den eneste forudsætning for medlemskab. Vi forpligter os til at sikre, at NA vil være her, når en addict rækker ud efter hjælp. Vi kan udtrykke denne forpligtelse på mange måder; når alt kommer til alt, er det sådan vores taknemmelighed taler.

SPØRGSMÅL TIL MEDLEMMER

Nedenstående spørgsmål kan være en måde at begynde – eller fortsætte – processen med at skrive, reflektere og tale om denne Tradition med din sponsor eller andre NA-medlemmer.

I NA

1. Hvordan bidrager jeg til velfærd i de grupper, jeg kommer i? Hvordan bidrager jeg ellers til NA? Hvordan har dette ændret sig siden jeg begyndte at komme i NA?
2. Gør jeg min del for at hjælpe NA med at forblive selvforsynende? Hvad er forholdet mellem min taknemmelighed og mine bidrag? På hvilke andre måder kunne jeg give udtryk for min taknemmelighed?
3. Hvordan beslutter jeg mig for, hvor mange penge jeg giver til NA? Beslutter jeg mig på forhånd, budgetterer jeg eller giver jeg det samme beløb hver gang? Bidrager jeg på hvert møde? Giver jeg på andre måder?
4. Hvordan er mine bidrag sammenlignet med, hvad jeg gav i mit første år? Giver jeg mere eller mindre, end jeg har gjort i perioder, hvor jeg deltaget i flere møder? Giver jeg lige så meget som nykommerne omkring mig?
5. Hvordan ved jeg, om jeg giver for meget eller for lidt? Hvad er det rette for mig at bidrage med af tid og penge lige nu?
6. Hvilke forventninger har jeg til, hvordan pengene, jeg putter i kurven, bliver brugt? Hvordan finder jeg ud af noget om eller får indflydelse på disse beslutninger?
7. Hvad gør jeg, hvis jeg er bekymret om økonomisk praksis i NA? Opfører jeg mig nogensinde, som om størrelsen af de beløb, jeg bidrager med, har indflydelse på vigtigheden af, hvad jeg har at sige?
8. Hvordan bidrager denne Tradition til min forståelse af anonymitet? Hvordan bidrager anonymitet til min forståelse denne Tradition? Hvordan praktiserer jeg anonymitet i forbindelse med denne Tradition?

9. Beskriv hvordan denne Tradition er forbundet med et eller flere af de Tolv Trin. Hvad lærer disse forbindelser mig om min bedring?
10. Hvad mere kan jeg gøre for at føre principperne i denne Tradition ud i livet? Hvordan ville det ændre mine attituder og handlinger at anvende denne Tradition?

I ALT, HVAD VI FORETAGER OS

11. Hvordan har jeg anvendt denne Tradition uden for NA? Hvordan kunne principperne i denne Tradition ellers vejlede mig i min måde at tænke på eller i mine handlinger?
12. Hvad har det at være et medlem af en selvforsynende gruppe lært mig om selvforsyning på andre områder af mit liv? Hvad lærer Tradition Syv mig om at leve i samfundet?
13. Hvad betyder det for mig at være selvforsynende? Hvad er nogle af aspekterne ved selvforsyning ud over penge? Hvad er nogle af de åndelige eller følelsesmæssige fordele af selvforsyning?
14. Hvad betyder det at være selvforsynende i mine relationer eller på andre områder af mit liv?
15. Hvordan afvejer jeg selvforsyning med behovet for sommetider at tage imod hjælp fra andre? Hvad er forskellen på selvforsyning og selvtilstrækkelighed?
16. Hvordan påvirker min anvendelse af Tradition Syv måden, jeg lever på i dag?

Til grupper

Beskyttelse af gruppens integritet er afgørende for at opretholde trivsel i NA som helhed. Som *Det lille hæfte om gruppen* pointerer, er NA-grupperne fundamentet for NA's servicestruktur. Tradition Syv giver to instrukser til gruppen, den ene er betinget, den anden er ubetinget. Den første, enhver gruppe "bør være selvforsynende", er betinget. Grupper er ikke altid fuldstændig selvforsynende; men hvis en gruppe ikke er, får den al den hjælp, den har brug for, indenfor NA. For eksempel hjælper et NA-område sommetider en gruppe med at starte op eller fortsætte med at opfylde et specifikt behov. Resten af Traditionen, at "afslå bidrag udefra" er ubetinget. Prisen for hjælp *udefra* vil altid være for høj, selv når vi ikke kan se, hvordan vi kan klare den på egen hånd. Den ydmyghed, som denne Tradition lægger op til, vil hjælpe os med at holde vores hovedformål for øje i hver beslutning vi træffer.

Vi kan alle være enige om princippet om selvforsyning og stadig have meget forskellige opfattelser af, hvad det rent faktisk betyder for vores gruppe. Hver gruppe er selvstyrende, og praksis i de enkelte grupper varierer meget. Grupper blander sig ikke i om andre grupper skal tilbyde forfriskninger, fejring eller mønter; hver gruppe kan vælge hvordan den vil være en del af pengestrømmen, og hvor involveret den vil være i NA uden for dens egne fire vægge. Alligevel ønsker vi at træffe vores beslutninger, om hvor lidt eller meget vi vil involvere os, på et oplyst grundlag, mens vi holder os vores hovedformål for øje. Forbindelserne mellem Tradition Fem, Seks og Syv er stærke. Hver gruppe definerer sine egne værdier og vilkår, så vel som sit forhold til NA som helhed. Hver gang vi træffer en beslutning, om hvordan vi vil bruge vores ressourcer, kan vi få vores prioriteter på plads ved at spørge: "Hvordan fremmer dette vores hovedformål?"

Grupper holder ikke bare møder. Nogle grupper fejrer gruppens fødselsdag, holder marathonmøder eller speaker jams, camp eller markerer højtider. Nogle grupper fremmer også

NA-budskabet ved at tilbyde litteratur, støtte eksisterende arrangementer, som de lokale servicekomitéer står for, og være en del af pengestrømmen ved at bidrage til andre niveauer i servicestrukturen. Grupper har gavn af en dybsindig diskussion om hvordan et arrangement eller en fest understøtter NA-sammenhold og vores hovedformål. Med det for øje at NA's penge og de betroede tjeneres tid og energi er begrænsede ressourcer, er det gruppernes ansvar at tænke omhyggeligt over, hvordan disse ressourcer bliver brugt. Vores Ellevte Koncept minder os om, at "NA's penge skal anvendes til at fremme vores hovedformål og skal forvaltes ansvarligt".

Vores forpligtelse til selvforsyning bygger på tiltro. Denne tiltro holder os oppe selv i hårde tider eller når der sker noget uheldigt. Penge bliver stjålet; vi mister mødelokaler eller priserne stiger; vi regner med at et arrangement vil rejse penge og det bliver et flop. Hvor Tradition Syv tilskynder os til at finde måder at forsørge os selv, minder Tradition To os om, at se det hele i et større perspektiv. Modgang kan styrke vores sammenhold, og medgang kan adskille os, hvis vi ikke er forsigtige. Hvis vi er villige til at lære af vores erfaring, kan et tilbageslag være en opfordring til handling, ikke et led i en ubrydelig kæde. Når vi husker på, at der kun er én ultimativ autoritet, kan vi give slip på behovet for at kontrollere eller bebrejde og huske på, at service altid er en åndelig øvelse. Vi har tiltro til hinanden, vores Højere Magt og gruppesamvittigheden.

Uanset hvad der sker vil vi gerne have, at alle addicts føler sig trygge i NA. Vi har tillid til vores betroede tjenere, og vi lader denne tillid komme til udtryk ved at give dem de redskaber og de rammer de behøver for at lykkes; dette inkluderer vejledning og støtte, servicemateriale og lokale retningslinjer. Vi beskytter vores betroede tjenere når vi forhindrer, at enkeltpersoner har ansvar for store pengesummer. At være en del af pengestrømmen frem for at puge eller tilbageholde store summer i gruppens kasse, giver os mulighed for at være en del af livet i Fællesskabet. Denne praksis reducerer også den risiko eller fristelse, som kan følge med det, at have adgang til mange penge. *Kassererens Håndbog*¹ kan hjælpe gruppen med at føre et fornuftigt regnskab og undgå unødvendig forvirring.

At betale for vores mødelokaler er en af de måder vi lader princippet om selvforsyning komme til udtryk. Hvis stedet ikke vil tage imod penge, finder vi en anden måde at give noget igen. Vi spørger måske stedet hvad vi kan gøre for at tage vores del: Vi kan måske hjælpe med rengøring eller vedligeholdelse eller give dem noget litteratur. Hvordan vi end giver tilbage, er det vigtigt vi gør det kontinuerligt og med taknemmelighed i hjertet. Enhver kontakt med et sted er en del af vores forhold til offentligheden; vi præger, hvordan samfundet ser os. I en by blev de første NA-møder kendt for at være støjende og uregerlige. Snart blev det svært for nye grupper at finde mødelokaler i denne by. At tage ansvar for vores gruppes forhold til det omkringliggende samfund er både et udtryk for selvforsyning i vores egen gruppe og et billede af NA som helhed.

Når en gruppe formår at sørge for sine egne behov, bidrage til service i den større helhed og planlægge ansvarligt, viser det sig i den atmosfære der er på mødet. Ansvarlig omgang med penge skaber velvilje, selv i trange tider. Når vores handlinger er ærlige, åbne, gennemsigtige

¹ Findes endnu ikke i en godkendt oversættelse på dansk.

og enkle, er de troværdige. Vores forpligtelse til selvforsyning sikrer, at vores grupper lader handling følge ord, og står og falder med kraften i NA-budskabet – ærligt, enkelt og sandt.

SPØRGSMÅL TIL GRUPPER

Nedenstående spørgsmål kan være en måde at begynde – eller fortsætte – en gruppestatus eller diskussion med fokus på denne tradition.

1. Nævn nogle måder man kan praktisere selvforsyning på, ud over med penge. Hvordan bidrager medlemmer ellers til denne gruppe? Hvad bidrager vores gruppe med til vores lokale service?
2. Har vores gruppe nogensinde behøvet at afslå bidrag fra ikke-medlemmer? Hvordan gjorde vi dette, eller hvordan ville vi gøre det, på en høflig og respektfuld måde?
3. Hvordan træffer denne gruppe beslutninger om hvordan vores penge skal bruges? Hvad behøver vi for at opfylde vores hovedformål? Hvordan skelner vi mellem ønsker og behov? Bruger vi vores penge ansvarligt?
4. Bidrager vores gruppe til andre niveauer i servicestrukturen for at hjælpe med til at bringe budskabet? Hvilket ansvar har vi for at støtte udviklingen af NA i vores lokalsamfund og verden omkring os?
5. Bruger vores gruppe penge på ting, som ikke er direkte relateret til vores hovedformål? Skelner vi som gruppe mellem penge indsamlet til at opfylde vores hovedformål og penge indsamlet til andre formål?
6. Fører vores gruppe regnskab? Har vi bemærket ændringer i vores økonomiske situation for nylig? Gennem længere tid? Hvilke beslutninger eller diskussioner afføder denne information?
7. Sætter vores gruppe tæring efter næring? Hvordan får vores gruppe det til at løbe rundt, når midlerne er knappe? Er det OK at sende kurven rundt to gange?
8. Hvilken planlægning og hvilke ressourcer var nødvendige for at denne gruppe kunne etableres? Hvor bør hjælpen komme fra, når vi åbner et nyt møde?
9. Har denne gruppe brug for at have penge i reserve? Hvorfor eller hvorfor ikke? Hvad ville være en forsvarlig reservebeholdning? Hvilke andre pengemæssige sikkerhedsforanstaltninger kan vi sætte i værk for både at beskytte vores ressourcer og vores betroede tjenere?
10. Tror vi at vi har mere at skulle have sagt i servicebeslutninger, hvis vi bidrager med mere tid, energi eller penge? Tillader vi nogle medlemmer af vores gruppe at give mere end hvad der er rimeligt? Hvad er *rimeligt*?
11. Er vores gruppe afhængig af at nykommere bidrager eller køber litteratur for at kunne løbe rundt? Hvordan kan gruppemedlemmer hjælpe med til at sikre, at selvforsyningen ikke hænger på de nyeste medlemmer?
12. Hvordan bidrager denne Tradition til vores forståelse af anonymitet? Hvordan bidrager anonymitet til vores forståelse af denne Tradition? Hvordan praktiserer vi anonymitet i forbindelse med denne Tradition?
13. Diskutér hvordan denne Tradition er forbundet med andre Traditioner. Hvad lærer disse forbindelser os om vores gruppe?
14. Hvad mere kan vi gøre for at bringe denne Traditions principper ind i vores indsats som gruppe? Hvad kunne vi gøre anderledes for bedre at opfylde vores hovedformål?

I service

Ligesom vores grupper afslår Serviceenheder bidrag udefra. Men vores serviceenheder er ikke selvstyrende og selvforsynende. Medlemmer og grupper giver den vejledning og støtte, der er nødvendig, for at vores serviceenheder kan fungere, og de arbejder med de midler, de har fået stillet til rådighed. Det meste af tiden i det meste af Fællesskabet arbejder vores serviceenheder ud fra et stramt budget. Stor tiltro og hårdt arbejde skabte vores Fællesskab, og den samme ånd af uselviskhed, opfindsomhed og glæde i service holder os i live i dag.

Når vi er engagerede i at bringe NA-budskabet gennem service, kan vi se hvor meget, der stadig er at gøre. Vores entusiasme bringer liv til NA, men det kan også løbe af med os. Når vi forpligter os til mere end vi kan klare, begynder vi at mærke den gode gamle desperation komme snigende. Det tager tid at opbygge serviceenheder, som vi kan holde i live, og som vil holde os i live. Det er vores ansvar, at holde øje med om vores serviceindsats er opbyggende eller nedbrydende. Den investering af tid og energi, der er nødvendig for at opbygge solid, pålidelig service, lønner sig i solide, pålidelige NA-samfund.

Selvforsyning betyder, at vi støtter den service, der støtter os, ved at give hvad der er nødvendigt af tid, penge, oplæring og medfølelse. Vores informationspamfletter *Penge har betydning* og *Finansiering af NA-service* indeholder begge overvejelser og vejledning om hvordan vi i tilstrækkelig grad støtter vores serviceenheder. Vi giver ikke blot for at tage os af os selv, men for at gøre vores budskab tilgængeligt for addicts fra nær og fjern. Pengene vi giver er ikke kun til gruppen eller til NA i vores lokalområde; de midler, som bliver givet videre til andre niveauer af service, hjælper NA som globalt Fællesskab med at opfylde vores vision for NA-service.

Når vi beder vores serviceenheder om at gøre noget, må vi give dem ressourcerne til at udføre det – hvilket indebærer, at vi giver dem af vores tid, penge og entusiasme. Foruden at sikre, at vi giver tilstrækkelig opbakning, er vi nødt til at overveje om det kan holde i længden, hver gang vi beder vores serviceenheder om at påtage sig en ny forpligtelse: Vil vores Fællesskab være villig til at bakke op om dette i længden? Vi diskuterer om det er realistisk at vi kan leve op til den grad af engagement, det vil kræve, sideløbende med vores allerede eksisterende forpligtelser. Tillid til processen og til vores Højere Magt hjælper os med at sortere i hvad vi ønsker, hvad vi behøver og hvad vi har råd til.

Vores budskab er gratis, men det er ikke gratis at bringe det. Penge er nødvendige for at holde en stor del af vores service kørende, og de penge, der bliver samlet ind i kurven, er ikke altid nok til at dække disse udgifter. En stor del af det, vi udretter i service, er finansieret af indtægter fra arrangementer, merchandise, litteratursalg osv. Dette har til tider været årsag til debat og strid, men faktum er: Den del af vores indtægter, som kommer direkte fra medlemsbidrag, er ikke nok til at dække alt det vi gør i NA-service. Praktisering af denne tradition handler ikke om at belære hinanden om vores utilstrækkelige bidrag. Som Fællesskab er vi ofte mere villige til at deltage i fundraising arrangementer end til at bidrage direkte. Ansvar for at afgøre hvilken balance i pengestrømmen, vi finder acceptabel, ligger hos hver enkelt af os, og vi må arbejde hen imod den balance ved at træde til der, hvor det giver mening for os. Men vi må sikre os, at vores anstrengelser ikke fører til, at vi aktivt søger om penge fra ikke-medlemmer. For eksempel kan vi godt sælge forfriskninger til et NA-arrangement, men vi har ikke en kagebod i et indkøbscenter.

Hvis vores arrangementer begynder at være vigtigere end at støtte vores grupper eller række ud til addicts i vores samfund, kan det være en god idé lige at få styr på vores prioritering. Vi må spørge os selv om pengene afleder os, om de bidrager til sammenhold eller adskillelse og om vi mister vores fokus på formålet. Velvilje og entusiasme er attraktivt, og når vi kan se resultater af vores bidrag, får vi lyst til at bidrage.

Når fundraising begynder at virke som det vigtigste, er vores prioritering kørt af sporet. Det kan være vældig nemt for en serviceenhed, som forsørger sig selv eller som er økonomisk afhængig af arrangementer og konventer, at miste følingen med sit ansvar over for grupperne. Vores Koncepter minder os om, at vores serviceenheder og -komitéer altid skal stå til ansvar over for de grupper, vi tjener, og vores Anden Tradition minder os om at en Højere Magt er den ultimative autoritet. Enhver NA-serviceenhed kan have gavn af med jævne mellemrum at tjekke om dens prioritering er ordentligt i tråd med hovedformålet, og en enkel måde at gøre det på, er at se på hvor vores menneskelige og økonomiske ressourcer bliver sat ind. Arrangementer eller aktiviteter kan være lettere at finde betroede tjenere til end OI eller H&I. Ved at praktisere den tiltro, der er nødvendig, for at være selvforsynende, bliver vi meget bedre til at lade en kærlig Højere Magt tage vare på os.

Mens vi læser dette, finder addicts håb og frihed i fængsler og institutioner over hele verden. Isolerede addicts kommer i kontakt med andre NA-medlemmer på nettet, via mail og på konventer og serviceworkshops. De bringer NA med sig hjem til steder, hvor det ikke fandtes i forvejen. Et eller andet sted i verden, lige nu, samles addicts til et møde i Narcotics Anonymous. Alt dette sker gennem drivkraft, kærlighed, hårdt arbejde, forpligtelse og gavmildhed fra addicts, som har fundet sammen i desperation og fundet en ny måde at leve på.

Spørgsmål til serviceworkshops

Nedenstående spørgsmål kan være en måde at begynde – eller fortsætte – en diskussion eller workshop med fokus på denne tradition.

1. Hvad betyder selvforsyning for serviceenheder? Hvordan er selvforsyning begrænset for serviceorganer og -komitéer?
2. Har vores komitéer de mennesker, den oplæring, de penge eller andre former for støtte, som de behøver, for at udføre deres arbejde? Hvordan understøtter vi dem, der tjener os?
3. I hvilken udstrækning er denne serviceenhed afhængig af penge ud over gruppernes bidrag til at betale for vores service? Har vi haft udfordringer relateret til fundraising? Hvilke potentielle udfordringer bør vi være på vagt over for?
4. Hvad er vores praksis i forhold til aktiviteter eller arrangementer som indbringer penge? Hvilke retningslinjer eller generelle "gør og gør ikke" følger vi?
5. Bliver vores serviceprioriteringer afspejlet af, hvordan vi bruger vores ressourcer? Hvordan vedtager vores serviceenhed sine prioriteringer? Hvem inddrager vi i disse overvejelser?
6. Kommunikerer vi med dem, vi tjener, på en måde som er forståelig og åben? Er vores praksis for regnskaber og ansvarlighed enkel og gennemsigtig?

7. Hvordan afgør og evaluerer vi, hvad der er en forsvarlig reservebeholdning? Har vi nogensinde haft brug for den? Hvilket formål tjener den i denne servicekomité? Hvad er forskellen på at handle forsvarligt og at hamstre?
8. Har vi måder at forebygge og/eller håndtere tyveri, misbrug og økonomisk uansvarlighed? Hvordan beskytter vi både vores medlemmer og vores ressourcer? Udelukker tyveri nogen fra medlemskab?
9. Hvordan afgør vi om det er passende for os at modtage særrabat til velgørende formål, særlige vilkår ved hotelbookinger, mængderabatter eller andre fordelsprogrammer?
10. Hvordan bidrager denne Tradition til vores forståelse af anonymitet? Hvordan bidrager anonymitet til vores forståelse af denne Tradition? Hvordan praktiserer vi anonymitet i forbindelse med denne Tradition?
11. Diskutér hvordan denne Tradition er forbundet med et eller flere af De Tolv Koncepter. Hvad lærer disse forbindelser os om vores serviceindsats?
12. Hvad mere kan vi gøre for at bringe denne Traditions principper ind i vores serviceindsats? Hvad kunne vi gøre anderledes for bedre at udføre vores service?

Vores tradition om selvforsyning holder os i live og frie. Vi kan være kreative med de måder vi indsamler ressourcer og omhyggelige med, hvordan vi anvender dem. Vi skal være meget forsigtige i vores relationer med dem uden for Fællesskabet og hele tiden tjekke vores praksis og motiver for at sikre, at vi ikke modtager gaver eller støtte som kompromitterer vores integritet. Tradition Syv lægger op til at lære mere om integritet og hvad det betyder at holde os til principperne uden at blive firkantede eller utaknemmelige. Når vi praktiserer Tradition Syv, afviser vi ikke blot donation fra andre; vi forlanger af os selv, at vi trækker i arbejdstøjet og lever op til vores ansvar.

Vi lærer, at vi kan drage omsorg for os selv og opfylde vores behov. Vi kan trives og vokse som Fællesskab, selv når ressourcerne er forsvindende små. Gavmildhed er en modgift mod frygt, og når vi giver frit bliver vores hjerter fyldt op. Værdien af denne Tradition kan være vanskelig at få øje på, når vi beslutter os for ikke at bede om hjælp fra dem uden for NA, som med glæde ville hjælpe os, men Tradition Syv i vores Basis Tekst minder os om at "alt har sin pris". At praktisere selvforsyning tillader os ubegrænset rigdom. Når vi forsørger os selv ansvarligt – som individer, som grupper og som Fællesskab – bliver vi belønnet med selvtillid, værdighed og frihed. Vi er ansvarlige medlemmer af samfundet i dag og belønningen, for det, er håb for fremtiden.
